ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Α. ίδρυση

1. Ο διεθνής οργανισμός αποτελεί δημιούργημα των κρατών και αποτελεί δευτερογενές κοινωνικό-πολιτικό φαινόμενο

Ερώτημα: Μπορεί να υπάρξει εξήγηση για την αυτοτελής υπόσταση του Δ.ο ;
Απάντηση : Υπάρχουν 2 θεωρίες

α) Θεσμική Θεωρία

Κατά τη Θεσμική Θεωρία , ο δ.ο. είναι το προϊόν μιας αυτόνομης διαδικασίας κοινωνικοπολιτικής φύσης για την εξυπηρέτηση των αναγκών των κρατών.
Σαν αυτόνομο κοινωνικό φαινόμενο έχει τη δική του ύπαρξη , μη εξαρτώμενη από τη βούληση των κρατών. Αποτελεί πρωτογενές κοινωνικό-πολιτικό φαινόμενο γι αυτό και η ιδρυτική πράξη ΔΕΝ έχει επίδραση σ αυτόν , εφόσον ο τελευταίος δεν χρειάζεται την αναγνώριση άλλων υποκειμένων διεθνούς δικαίου.

β) Συμβατική Θεωρία

Κατά τη Συμβατική Θεωρία , τα μόνα πρωτογενή φαινόμενα της διεθνούς ζωής είναι τα κράτη και ο δ.ο. είναι προϊόν της σύμπτωσης της συμβατικής βούλησης των κρατών , που με τη διεθνή συνθήκη του προσδίδουν τη διεθνή νομική προσωπικότητα. Διεθνής οργανισμός υπάρχει με την αναγνώριση των κρατών. Η ιδρυτική συνθήκη έχει συστατικό – δημιουργικό χαρακτήρα.
Ο δ.ο. ΔΕΝ αποτελεί πρωτογενές φαινόμενο , γιατί του λείπουν τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την ιδιότητα αυτή, δηλαδή το έδαφος και ο λαός.

Ερώτημα : Η έκφραση της βούλησης των κρατών αρκεί για την ίδρυση του δ.ο. ;
Απόψεις :

1. Sereni - > Ο δ.ο. δεν υφίσταται παρά μόνο από τη στιγμή της πραγματικής σύστασής του , δηλαδή από την συγκρότηση των οργάνων του.
2. Reuter -> Θεωρεί σαν χρονικό σημείο έναρξης τη στιγμή που ο δ.ο. εκφράζει τη βούλησή του.
3. Schermers & Palieri -> Η έναρξη ύπαρξης του δ.ο. συμπίπτει με τη στιγμή που αρχίζει να ισχύει η ιδρυτική συνθήκη.

2.Η Ιδρυτική Συνθήκη

α. Η προπαρασκευαστική φάση

π.χ. ΟΗΕ – Β Παγκόσμιος Πόλεμος: Πρωτοβουλία ΗΠΑ – ΗΒ – ΣΟΒ.ΕΝ.
- Η ίδρυση ενός δ.ο συντελείται με τη σύγκλιση μιας διεθνούς διάσκεψης των ενδιαφερόμενων κρατών.
Οι προπαρασκευαστικές εργασίες χρησιμεύουν στην αποσαφήνιση του πλαισίου και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του υπό ίδρυση δ.ο. και στην κατά το δυνατό προσέγγιση των διάφορων απόψεων με αμοιβαίες υποχωρήσεις . Μετά από τις προπ. εργασίες παρουσιάζεται ένα ενιαίο κείμενο (αντικείμενο συζητήσεων και διαπραγματεύσεων) . Όταν

οι διαπραγματεύσεις ωριμάσουν, συγκαλείτε η ιδρυτική Συνδιάσκεψη και μετέχουν μόνο τα κράτη που προσκλήθηκαν(με πολιτική επιλογή)
Οι εργασίες της Συνδιάσκεψης , διεξάγονται ουσιαστική μέσα στα πλαίσια ειδικών επιτροπών και τεχνικών επιτροπών.
Η αρχή της ισότητας και το πλειοψηφικό σύστημα επικρατεί σήμερα στη διαδικασία των διασκέψεων. Οι εργασίες των επιτροπών , βασίζονται σένα ή περισσότερα σχέδια για τον καταστατικό χάρτη του μελλοντικού δ.ο. όταν η πρωτοβουλία προέρχεται από ένα διεθνή οργανισμό υπάρχει ένα σ ένα κείμενο. Όταν υπάρχουν περισσότερα, παραπέμπονται σε ομάδες εργασίας, που επιχειρούν με διαπραγματεύσεις την προσέγγιση τους . Αν το αποτέλεσμα είναι θετικό, υποβάλλεται ένα μόνο κείμενο. Αν είναι αρνητικό, υποβάλλονται όλα τα σχέδια. Η επιτροπή προσπαθεί να υιοθετήσει ένα από τα κείμενα με συναινετικό τρόπο (αν δεν γίνει πραγματοποιείται με ψηφοφορία).
Τα κείμενα που υιοθετούνται από τις επιτροπές πηγαίνουν στην Ολομέλεια , η οποία είτε τα υιοθετεί , είτε τα ξανασυζητά είτε τα τροποποιεί.
Το τελικό κείμενο της Ολομέλειας της Συνδιάσκεψης ψηφιζόμενο με την απαραίτητη πλειοψηφία και υπογραφόμενο από τα κράτη , αποτελεί την Ιδρυτική Συνθήκη του Νέου δ.ο.

β. Έννοια και φύση

ΕΝΝΟΙΑ: ΣΥΜΒΑΣΗ της Βιέννης 1969, Άρθρο 5
« Η παρούσα σύμβαση έχει εφαρμογή επί πάσης συνθήκης υιοθετούμενης εκτός πλαισίου διεθνούς τίνος οργανισμού, υπό την επιφύλαξίν οιουδήποτε προσήκοντος κανόνος του δ.ο.» Συνήθως η ιδρυτική συνθήκη είναι αυτοτελής και έχουν διαφορετική ονομασία χωρίς νομική επίπτωση.

Φύση : Συνθήκες Συμβόλαια ή Συνθήκες Νόμοι (δεν είναι ικανοποιητικοί οι όροι)

Η ιδρυτική συνθήκη των δ.ο. αποτελεί χωριστή κατηγορία διεθνούς συνθήκης , συνδυάζοντας 2 λειτουργίες: τη συμβατική και την ιδρυτική. Η συμβατική λειτουργία συνίσταται καταρχήν στο ότι η ιδρυτική συνθήκη αποτελεί διεθνή σύμβαση, τόσο ως προς τη μορφή που παίρνει όσο και σε σχέση με τις νομικές επιπτώσεις , δηλαδή τη δεσμευτικότητα των κανόνων που περιέχει .

Χαρακτηριστικά συμβατικού χαρακτήρα Ιδρυτικής συνθήκης:
- Μόνιμη συνεργασία ανάμεσα στα κράτη μέλη
- Δημιουργία υποχρεώσεων και δικαιωμάτων των κρατών
Η Ιδρυτική λειτουργία, συνίσταται στο ότι η ιδρυτική συνθήκη δημιουργεί ένα οργανωμένο σώμα, ένα Θεσμό. Γίνεται γενικά δεκτό ότι ο δ.ο. αποτελεί ένα ιδιαίτερο πολιτικό σώμα και σαν τέτοιο έχει ένα Σύνταγμα (σύνταγμα του οργανισμού.)

Γνώμες για την ιδρυτική συνθήκη:
- Αποτελεί διεθνή συνθήκη και δεν μπορεί να έχει αυξημένη τυπική ισχύ απέναντι τους (κράτη)
-Με τη σύναψή της έχει αυξημένη τυπική ισχύ
-Η ιδρυτική συνθήκη δημιουργεί μια χαριστική έννομη τάξη
-Οι ιδρυτικές συνθήκες έχουν χαρακτήρα μονιμότητας και βασίζεται εκεί ο δικαιολογητικός τους λόγος.

2 Απόψεις για τον ΧΑΡΤΗ:
α) Θεωρείται ως πηγή Συνταγματικού δικαίου ;
β) Επιβάλλει σε άλλες χώρες τους Κανονισμούς του;
-> Σήμερα ο ΟΗΕ, έχει στους κόλπους του όλα σχεδόν τα κράτη του κόσμου, που έχουν αποδεχτεί , με την ιδιότητα του μέλους , τις αρχές του Χάρτη, έτσι ώστε οι αρχές αυτές να αποτελούν δηλαδή πηγή του διεθνούς δικαίου κατά το άρθρο 38 του Καταστατικού , Διεθνούς Δικαστηρίου Χάγης.
Θεωρείται σκοπιμότερο να μη χρησιμοποιείται ο όρος ¨Σύνταγμα¨ για τις ιδρυτικές συνθήκες, ώστε να αποφεύγονται έτσι οι ενοιολογικές παρανοήσεις.

γ. Χαρακτηριστικά

Οι επιφυλάξεις , η ερμηνεία και η αναθεώρηση αποτελούν 3 σημεία στα οποία η ιδρυτική συνθήκη διαφοροποιείται σημαντικά από την κοινή πολυμερή συνθήκη.

Επιφυλάξεις: Η επιφύλαξη είναι η μονομερής δήλωση βούλησης με την οποία το κράτος επιδιώκει να τροποποιήσει ή να εξαιρέσει ως προς αυτό τα έννομα αποτελέσματα ορισμένης ή ορισμένων διατάξεων της συνθήκης.
Δημιουργούν συνήθως ορισμένα διοικητικά προβλήματα και επηρεάζουν το καθεστώς της ενότητας της κοινής πολυμερούς συνθήκης.
Οι ιδρυτικές συνθήκες γίνεται γενικά δεκτό, ότι γι αυτές οι επιφυλάξεις είναι ασυμβίβαστες με την ιδιομορφία τους λόγω :
α) της αρχής της ισότητας
β) της διαφορετικής δέσμευσης με επιπτώσεις στη λειτουργία του δ.ο.
γ) οι δ.ο. είναι ζώντες και δρώντες οργανισμοί και είναι υποχρεωμένοι να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της διεθνούς ζωής.
-> Η σύμβαση της Βιέννης 1969 : διατυπώνει τον κανόνα ότι εφόσον η ιδρυτική συνθήκη δεν ορίζει διαφορετικά οι επιφυλάξεις απαιτούν την αποδοχή του αρμόδιου οργάνου του δ.ο.

Ερμηνεία: Οι μέθοδοι ερμηνείας κατά το διεθνές και εθιμικό δίκαιο είναι :
- η αναζήτηση της αληθινής βούλησης των μερών
- η γραμματική ερμηνεία
- η αναζήτηση του σκοπού και του αντικειμένου της συνθήκης (καλή πίστη)
Τη συνθήκη μπορούν να ερμηνεύουν οι συμβαλλόμενοι, τα δικαστήρια ή διαιτητές και εσωτερικά όργανα. Η ιδρυτική συνθήκη πρέπει να ερμηνεύεται με βάσει της ανάγκες και τους σκοπούς του οργανισμού και η μεταγενέστερη πρακτική του δ.ο. πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη.

Αναθεώρηση: Είναι η διαδικασία αντικατάστασης ενός μέρους ή ολόκληρης της συνθήκης. Άλλοτε προβλέπεται από την ίδια τη συνθήκη και άλλοτε τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να συνέλθουν, σε διεθνή συνδιάσκεψη για να αποφασίσουν.
Η ιδρυτικής συνθήκη σε πολλές περιπτώσεις προβλέπει τη δυνατότητα αναθεώρησης. Διαδικασία -> Δεν είναι ομοιόμορφη για όλους τους δ.ο. . Σε ορισμένους από αυτούς πχ. Ουνέσκο, η αναθεώρηση ορισμένων διατάξεων γίνεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του οργανισμού χωρίς τη συμμετοχή των κρατών μελών.

Η διαδικασία διαιρείται σε δύο φάσεις :
1η -> Στο εσωτερικό του οργανισμού (συνταγματική)
2η-> Συμβατική
Έγκριση -> Συνήθως 2/3 των μελών. Σε άλλες φάσεις η ομόφωνη έγκριση των μελών απαιτείται και όταν η ιδρυτική συνθήκη δεν περιέχει διατάξεις για την αναθεώρηση.
Αποτελέσματα αναθεώρησης: Η αναθεώρηση , δεσμεύει όλα τα κράτη μέλη , έτσι ώστε αν ένα κράτος διαφωνεί , αποχωρεί από τον δ.ο.

δ. ΈΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Η έναρξη ύπαρξης της δ.ο. στο νομικό επίπεδο, συμπίπτει με την έναρξη ισχύος της ιδρυτικής συνθήκης . Κατά κανόνα η ιδρυτική συνθήκη τίθεται σε ισχύ όταν επικυρωθεί από όλα ή κάποια κράτη.
Για πολλούς οικονομικούς και κυρίως δ.ο. για την έναρξη ισχύος χρειάζεται επικύρωση από ένα αριθμό κρατών που αντιπροσωπεύουν ένα ελάχιστο όριο του συνόλου εισφορών στο κεφάλαιο του δ.ο.
Συνήθως η έναρξη ισχύος συμπίπτει με τη κατάθεση του κυρωτικού εγγράφου του τελευταίου κράτους αναγκαίου για την έναρξη ισχύος. Πολλές φορές όμως υπάρχει μια χρονική απόσταση ανάμεσα στις δύο ημερομηνίες. Μερικές φορές προσδιορίζεται μέσα στη συνθήκη μια ορισμένη ημερομηνία έναρξης ισχύος υπό την προϋπόθεση της κατάθεσης ενός αριθμού κυρωτικών εγγράφων. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται σε ορισμένες υπηρεσίες σύμφωνα με ρητή διάταξη της ιδρυτικής συνθήκης συνήθως στο υπουργείο εξωτερικών ενός κράτους μέλους ή στη γραμματεία ενός δ.ο.
Ε. Η πραγματική σύσταση του δ.ο. και τα προπαρασκευαστικά όργανα
Ο δ.ο. στην πραγματική οντότητα δεν υπάρχει παρά μόνο από τη στιγμή της δημιουργίας ενός αυτόνομου θεσμικού μηχανισμού, ικανού να δραστηριοποιηθεί για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους ιδρύθηκε. Στο χρονικό αυτό διάστημα που μεσολαβεί χρειάζονται να ληφθούν ορισμένα μέτρα και να εκτελέσουν ορισμένες ενέργειες που κρίνονται απαραίτητες για το μέλλον του δ.ο. και δεν μπορούν να περιμένουν την επίσημη ίδρυση του. Τέτοια μέτρα είναι συνήθως η προετοιμασία έναρξης λειτουργίας της Γραμματείας του δ.ο., ο καθορισμός των όρων για την πρόσληψη του προσωπικού και η σύνταξη των διαφόρων κανονισμών που είναι απαραίτητοι να υπάρχουν.
Το έργο της προετοιμασίας ανατίθεται είτε σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη , είτε σε ειδική προπαρασκευαστική επιτροπή με ένα πρωτόκολλο προσαρτημένο στην ιδρυτική συνθήκη που καθορίζει τη σύνθεση της , το έργο της , η οποία συμπίπτει είτε με την έναρξη ισχύος της ιδρυτικής συνθήκης, είτε με την πραγματική λειτουργία του δ.ο., είτε τέλος με ημερομηνία που θα καθορίσει ένα όργανο του οργανισμού.

Β. Η ΔΙΑΛΥΣΗ

Η λήξη της ιδρυτικής συνθήκης είναι φυσικό να επιφέρει τη διάλυση του δ.ο.
Οι οπαδοί της θεσμικής θεωρίας υποστηρίζουν ότι η διάλυση του , είναι ένα πραγματικό γεγονός και δεν εξαρτάται το πότε τα κράτη μέλη θα αποφασίσουν τη διάλυση του. Η πρακτική όμως έχει δείξει ότι ο δ.ο. δεν έχει πάψει τυπικά να ισχύει και όταν ακόμα τα θεσμικά του όργανα δεν λειτουργούν πλέον. Η τυπική διάλυση του δ.ο. ΔΕΝ συμπίπτει πάντοτε με τα λήξη της ιδρυτικής συνθήκης.

Λόγοι Διάλυσης:

- Ο δ.ο. διαλύεται όταν επιτελέσει το έργο του (σπάνια εφόσον οι ανάγκες ανανεώνονται)
- Η ανάληψη του έργου ενός δ.ο. από τον άλλον δ.ο.
- Εάν υπάρχει αδυναμία συνέχισης της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών είτε γιατί προκύπτουν διαφωνίες είτε συγκρούσεις.

Μέθοδοι Διάλυσης:

- Πρόβλεψη από την ιδρυτική συνθήκη: Οι ιδρυτικές συνθήκες σπάνια περιέχουν διάταξη σχετικά με τη διάλυση του δ.ο. Η βασική τους έννοια είναι η ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑ. Δ.ο που περιέχουν σχετικές διατάξεις είναι οικονομικοί και κυρίως χρηματοδοτικοί (Διεθνής Τράπεζα Αναπτύξεως).
- Πρόβλεψη από άλλη διεθνή συνθήκη: Δημιουργία νέου οργανισμού. Στην περίπτωση των δ.ο. η νέα συνθήκη μπορεί να δημιουργεί ένα νέο δ.ο. , ο οποίος αναλαμβάνει το έργο του προηγούμενου ή τον διαδέχεται, αλλά μπορεί να μην προβλέπει ίδρυση. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επικύρωση της νέας συνθήκης από όλα τα μέλη του παλιού δ.ο.
- Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (πλήρες όργανο): Με τον όρο γενική συνέλευση εννοούμε το όργανο στο οποίο υπάρχει καθολική συμμετοχή των κρατών μελών του δ.ο. Γίνεται δεκτό ότι στην πράξη το αρμόδιο όργανο για την λήψη της απόφασης είναι η Γενική Συνέλευση (υπήρξαν αντιρρήσεις).

- Αχρησία :

Οι δ.ο. μπορούν να διαλυθούν και σιωπηρώς με την απραξία για διάφορους λόγους κυρίως πολιτικούς ή γιατί έχουν ιδρυθεί καινούργιοι δ.ο. που επιτελούν το έργο τους. Υπάρχει όμως η αμφιβολία πως η αχρησία μπορεί να υπάρχει με τη βούληση όλων των μελών του οργανισμού χωρίς να προϋποθέτει τη διάλυσή του. Η αχρησία μπορεί να είναι πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε από ορισμένα κράτη μέλη , χωρίς την συγκατάθεση των υπολοίπων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Οι αρμοδιότητες του Δ.ο όταν δεν αναλαμβάνονται από άλλον δ.ο. παύουν να υπάρχουν. Ορισμένες νομικές πράξεις δεν μπορούν να καταστούν αντικείμενο διαδοχής από άλλο δ.ο. και έτσι ακυρώνονται.
Οι συστάσεις που δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, εξακολουθούν να μη δεσμεύον τα κράτη μέλη. Οι αποφάσεις όμως που έχουν ενσωματωθεί στην έννομη τάξη των κρατών μελών (Κανονισμοί ΕΟΚ – Ευρωπαϊκός Οργανισμός Κοινοτήτων) εξακολουθούν να ισχύουν.
Οι διεθνείς συμβάσεις εξακολουθούν να ισχύουν γιατί είναι νομικά ανεξάρτητες. Οι λύσεις που αντιμετωπίζονται είναι είτε η τροποποίηση των σχετικών άρθρων της σύμβασης, είτε η ανάληψη του ρόλου από έναν άλλο δ.ο.
Οι διεθνείς συμβάσεις που συνάπτει ο δ.ο. για την καλύτερη λειτουργία του, παύουν να υπάρχουν , εκτός και αν υπάρξει δ.ο. και τα συμβαλλόμενα μέρη το αποδέχτηκαν.
Για τις διεθνείς συμβάσεις που συνάφθηκαν από τον δ.ο. στα πλαίσια των εξωτερικών του σχέσεων, αλλά που εκτελούνται από τα κράτη μέλη, γίνεται δεκτό ότι εξακολουθούν να ισχύουν έναντι των κρατών αυτών.

Οι συμφωνίες ιδιωτικού δικαίου συνήθως λήγουν με τη διάλυση του δ.ο. Το προσωπικό του δ.ο. απολύεται. Διατηρεί τα δικαιώματα για αποζημίωση ή σύνταξη.
Όσο αφορά τα περιουσιακά στοιχεία είναι φυσιολογικότερο να μοιραστούν μεταξύ των κρατών.

Γ.Η ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Μετά το Β Παγκόσμιο Πόλεμο, οι νέες διεθνείς περιστάσεις κατέστησαν αναγκαία την ίδρυση του οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών .
πχ. ΕΟΟΣ σε ΟΟΣΑ 1961
Σε ορισμένες περιπτώσεις η διαδοχή είναι καθολική. Ο νέος οργανισμός αναλαμβάνει όλες τις αρμοδιότητες του παλιού οργανισμού
πχ. Διεθνές Γραφείο Εκπαίδευσης – ΟΥΝΕΣΚΟ
Αρμοδιότητες – Συμφωνίες – Περιουσιακά στοιχεία
|
Είτε κληρονομούνται είτε ο διάδοχος οργανισμός δεν δέχτηκε τη μεταβίβαση παρα μιας μόνο κατηγορίας αρμοδιοτήτων του παλαιού δ.ο. Οι πολιτικές αρμοδιότητες των δ.ο. είναι δύσκολο να μεταφερθούν, γιατί συνδέονται στενά με τη φύση του συγκεκριμένου οργανισμού.
Ο ΟΗΕ αντικατέστησε την ΚΤΕ – Κοινωνία των Εθνών

Κατακρίθηκε : Ο ΟΗΕ δέχτηκε ρητώς ορισμένες μόνο αρμοδιότητες στις οποίες δεν περιλαμβανόταν το θέμα των εντολών , δεν είχε καμία σημασία για το Διεθνές Δικαστήριο που θεώρησε ότι εφόσον η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ έχει αρμοδιότητα άσκησης ελέγχου στο ζήτημα των εντολών. Λόγω έλλειψης ρητής διάταξης δεν τεκμαίρεται η μεταβίβαση του παλαιού οργανισμού καθώς η ίδρυση του νέου οργανισμού δηλώνει πολιτική βούληση αποσυσχετισμού των στόχων από τα παλαιά σχήματα.

Συμπέρασμα: Για να μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα αυτή στον ΟΗΕ, χρειάζεται ρητή απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. ΜΟΝΟ η συναίνεση του νέου οργανισμού μπορεί να επιτρέψει τη μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων.
Το προσωπικό: Δεν υπάρχει υποχρέωση του νέου οργανισμού να προσλάβει το προσωπικό του παλαιού.

Περιουσιακή διαδοχή: Η διαδοχή στα περιουσιακά στοιχεία , που πραγματοποιείται είτε με ρητή συμφωνία ανάμεσα στους δύο δ.ο. είτε με την υιοθέτηση παραλλήλων αποφάσεων. Από νομική άποψη θα έπρεπε να γίνεται ΜΟΝΟ με ρητή συμφωνία που θα διέπετε από το δίκαιο το κράτους της έδρας του παλαιού δ.ο. Τα ενεργητικά στοιχεία μεταφέρονται στον διάδοχο δ.ο. αλλά δεν προορίζονται για τον ίδιο σκοπό. Σε ορισμένες περιπτώσεις υπάρχει μεταβίβαση χωρίς καμία σχετική ρύθμιση και σε άλλες , έγινε ένα είδος διανομής μεταξύ των μετόχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η νομική προσωπικότητα των διεθνών οργανισμών

Α] Υπάρχει ανάγκη να αναγνωριστεί η νομική προσωπικότητα των δ.ο. στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών, γιατί κάθε οργανισμός έχει την έδρα του στο έδαφος του κράτους μέλους και έρχεται σ επαφή με την εσωτερική έννομη τάξη του κράτους αυτού. Με την αναγνώριση, ο φορέας αυτός έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις συναλλαγές του.

1. Η έννομη τάξη των κρατών μελών:

Οι ιδρυτικές συνθήκες γίνονται με την κύρωση τους, μέρος της εσωτερικής έννομης τάξης των κρατών μελών , και οι διατάξεις του περί νομικής προσωπικότητας είναι αναπόσπαστο μέρος της τάξης αυτής. Πολλές χώρες αναγνωρίζουν τη νομική προσωπικότητα των δ.ο. με χωριστό νόμο ο οποίος αναφέρεται στα προνόμια και της ασυλίες των οργανισμών. Η μνεία της νομικής προσωπικότητας σε χωριστό νόμο δεν έχει ιδρυτική ισχύ , μπορεί όμως να χρησιμεύσει για την αποσαφήνιση ορισμένων καταστάσεων.

2. Η έννομη τάξη των τρίτων κρατών:

Εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη των τρίτων κρατών να αναγνωρίσουν τη νομική προσωπικότητα και τα συνεπαγόμενα δικαιώματα και υποχρεώσεις -> Η νομική προσωπικότητα αναγνωρίζεται είτε ως συνέπεια της διεθνούς προσωπικότητας είτε κατ᾽ αντιστοιχία της νομικής προσωπικότητας που το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο αναγνωρίζει στις αλλοδαπές εταιρείες.

3.Το περιεχόμενο της νομικής προσωπικότητας:

Δικαιώματα και υποχρεώσεις, τα οποία καθορίζονται από την ιδρυτική συνθήκη και διαφέρουν ανάλογα του δ.ο. Περισσότερα δικαιώματα αναγνωρίζονται όταν μνημονεύεται ότι ο δ.ο. έχει στην εσωτερική του έννομη τάξη τα δικαιώματα ιδρύματος ή σωματείου και λιγότερα όταν αναφέρονται , συγκεκριμένα το δικαίωμα αγοράς και πώλησης και προσφυγής στα δικαστήρια -> Λειτουργικός Χαρακτήρας Νομικής Προσωπικότητας
πχ FAO

Παραδείγματα: Αγορά ακινήτου – Μνημονεύεται στη συμφωνία έδρας. Περιορισμοί – απαγορεύεται η μεταβίβαση του ακινήτου χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους έδρας

Ενοικίαση Ακινήτου – Αποτελεί μεν σύναψη συμφωνητικού, μερικές φορές διέπετε από ένα ειδικό νομικό καθεστώς πχ ΟΥΝΕΣΚΟ-Παρισι

Αγορά κινητών αγαθών – Έχει χαρακτήρα σύνταξης συμφωνητικού, συνήθως ελεύθερη ή με θέμα κατανομής των αγορών μεταξύ των κρατών μελών. Τα συμφωνητικά πολλές φορές αναφέρονται στη σύναψη δανείων στις ιδιωτικές χρηματαγορές των κρατών. Το δικαίωμα (ενεργητική ή παθητική) παράστασης στα δικαστήρια είναι γενικά αναγνωρισμένο αλλά υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί.

Β] Η διεθνής νομική προσωπικότητα ΔΝΠ

Είναι η ικανότητα του δ.ο. να είναι διεθνές πρόσωπο ή υποκείμενο του διεθνούς δικαίου, που διαθέτει διεθνή δικαιώματα και υποχρεώσεις και που έχει τη δυνατότητα να επικαλείται ή να υφίσταται τους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

1. Θεωρητικές αντιλήψεις : α) Άρνηση της ΔΝΠ – η θεωρία αυτή αναπτύχθηκε από κυρίως σοβιετικούς νομικούς. Υποστηρίχθηκε ότι η ύπαρξη κυριαρχίας αποτελεί εκ των ων ουκ ανευ όρο της ΔΝΠ και εφόσον οι δ.ο. δεν είναι κυρίαρχες μονάδες ΔΕΝ μπορούν να αποκτήσουν την ιδιότητα του υποκειμένου του δ.δ. Είναι δηλαδή συλλογικοί εκπρόσωποι των πραγματικών υποκειμένων του δ.δ. Σήμερα η πλειοψηφία των σοβιετικών συγγραφέων γράφουν ότι το δ.δ. δεν περιέχει κανένα κανόνα που αποκλείει την απόδοση ορισμένων στοιχείων δ.πρ στους δ.ο. Αυτή η αντίληψη έχει σήμερα ξεπεραστεί.

β) Η θεωρία της αντικειμενικής ΔΝΠ – Υποστηρικτές της θεωρίας οι F.Seyersteed και Sereni. Η ΔΝΠ των οργανισμών ΔΕΝ βασίζεται στις διατάξεις της ιδρυτικής συνθήκης ή στην πρόθεση των ιδρυτών τους , αλλά στο αντικειμενικό γεγονός της ύπαρξής τους. Βασίζεται στο εθιμικό και γενικό δ.δ. Αδυναμίες της θεωρίας :
-Δεν καθορίζει αν όλες οι δραστηριότητες των δ.ο. αποτελούν πραγματικά μια κοινή κατηγορία που μπορεί να θεωρηθεί απαραίτητη συνέπειά της ΔΝΠ .
-Οι ιδρυτικές συνθήκες των δ.ο. υιοθετήθηκαν λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο σκοπούς αλλά και λειτουργίες.

γ) Η ενδιάμεση θεωρία – Αναζητεί ένα συμβιβασμό για την ΔΝΠ. Υποστηρικτές: Jenks, Parry,.. Θεωρούν ότι οι δ.ο. είναι διαφορετικοί από τα κράτη και δεν επιδιώκουν να αποδείξουν την ύπαρξη μιας εγγενούς διεθνούς προσωπικότητας. Οι δ.ο. είναι υποκείμενα του διεθνούς δικαίου που μετέχουν μαζί με τα κράτη, στις διεθνείς σχέσεις. Το νομικό σύστημα είναι ταυτόχρονα κλειστό και ανοικτό.

Συμπέρασμα: Αν μια μονάδα έχει ορισμένα διεθνή δικαιώματα και μια ικανότητα να δρα στο διεθνές επίπεδο, τότε αποτελεί διεθνές πρόσωπο, ενώ αν δεν τα διαθέτει δεν είναι με κανένα τρόπο διεθνές πρόσωπο.

2. Η απόκτηση της διεθνούς προσωπικότητας

α) Σε σχέση με τα κράτη μέλη – Ο κάθε δ.ο. που ιδρύεται ανάμεσα στα κράτη δεν έχει ΔΝΠ , αλλά έχει ΔΝΠ μόνο όταν πληρεί την ύπαρξη διεθνούς συνθήκης μονιμότητας και ιδίων βούλησίν -> Η αυτονομία της βούληση προσδιορίζεται από την ύπαρξη ορισμένων αρμοδιοτήτων που διαθέτει ο δ.ο. πχ : διεθνή ευθύνη , προνόμια και ασυλίες.
Εκτός και αν το αναφέρει ρητά η ιδρυτική συνθήκη. Για τα κράτη μέλη , η ικανίτητα να συνάπτουν διεθνείς συνθήκες είναι μια ιδιότητα της κυριαρχίας τους , δεν συμβαίνει το ίδιο με τους δ.ο. γιατί ΔΕΝ είναι κυρίαρχα πρόσωπα.

Ερώτημα : Ποια είναι η νομική βάση της ικανότητας αυτής;
Απάντηση: Πολλε΄ς θεωρίες ειπώθηκαν και όμως δεν ήταν επαρκείς . Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι η «ικανότητα σύναψης διεθνών συνθηκών» δεν παίζει κανένα ρόλο στη θεμελίωση της ΔΝΠ , αλλά ότι αυτή η τελευταία θεμελιώνεται σε κατηγορίες μη νομικές αλλά και νομικές.

β) Σε σχέση με τα τρίτα κράτη – Εκείνο που μετράει δεν είναι με ποιο τρόπο ιδρύθηκε ο δ.ο. αλλά το γεγονός ότι υπάρχει. Η αναγνώριση της ΔΝΠ των δ.ο. τόσο από τα κράτη μέλη όσο και από τα τρίτα κράτη έχει δηλωτικό ΜΟΝΟ χαρακτήρα , αν και τα τρίτα κράτη δεν είναι υποχρεωμένα να συνάπτουν διπλωματικές ή άλλες σχέσεις με τον δ.ο.
Η αναγνώριση της ΔΝΠ των δ.ο. έχει συστατικό και όχι δηλωτικό χαρακτήρα. Ο δ.ο. είναι ένα πρόσωπο του ιδιαίτερου διεθνούς δικαίου και όχι του γενικού διεθνούς δικαίου.

Αυτός ο συστατικός χαρακτήρας της αναγνώρισης της ΔΝΠ από τρίτα κράτη φαίνεται να βρίσκεται σε αντίθεση με τη νομολογία του Διεθνούς Δικαστηρίου Χάγης.
Πχ. ΟΗΕ- Δεν είναι απλώς ένας δ.ο. με μεγάλο αριθμό κρατών μελών. Είναι ένας οργανισμός με σχεδόν οικουμενική σύνθεση έτσι τα τρίτα κράτη ΔΕΝ μπορούν να τον αγνοήσουν και έτσι υπάρχει σιωπηρή αναγνώρισή του.

Γ] Ικανότητα σύναψης διεθνών συνθηκών

Διεθνής συνθήκη είναι μία διεθνή συμφωνία που έχει συναφθεί από το καθεστώς του διεθνούς δικαίου.
Διεθνής συνθήκη είναι και η συμφωνία που έχει συναφθεί ανάμεσα σε δύο κράτη και ένα δ.ο. με βάση αυτούς τους κανόνες και συγχρόνως ορίζει σαν εφαρμοστέο δίκαιο ένα εσωτερικό δίκαιο.
Υπάρχει διαφωνία ανάμεσα στους συγγραφείς κατά πόσο οι δ.ο. έχουν γενική ικανότητ να συνάπτουν διεθνείς συνθήκες.
Για άλλους θεωρητικούς η ικανότητα σύναψης διεθνών συνθηκών των δ.ο. βασίζεται σε κανόνα του διεθνούς εθιμικού δικαίου γιατί μεταξύ των ετών 1946-1965 συνάφθηκαν τουλάχιστον 2000 διεθνείς συνθήκες από τους δ.ο.
Το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης αποφάνθηκε ότι ορισμένοι τουλάχιστον δ.ο. έχουν τέτοια ικανότητα . Το αν κάποιος δ.ο. έχει αυτή την ικανότητα καθορίζεται καταρχήν από την ιδρυτική συνθήκη.
Π.χ. Ο ΟΗΕ έχει συνάψει συμφωνία διαδοχής με την Κοινωνία των Εθνών
Το ίδιο συμβαίνει και με την ΕΟΚ. Το φαινόμενο αυτό εξηγείται με τη θεωρία των «υπονοούμενων εξουσιών».

Δ] Προνόμια και Ασυλίες

Αφορούν όχι μόνο τους δ.ο. αλλά και τους αντιπροσώπους των κρατών μελών και τους διεθνείς υπαλλήλους.
-> Εξασφάλιση της λειτουργικότητας των δ.ο.
-> Κατοχύρωση της αρχής της ισότητας των κρατών μελών

Το φαινόμενο αυτό εμφανίζεται για πρώτη φορά στην Κοινωνία των Εθνών το 1920.
Σύμφωνα με το άρθρο 105 του Χάρτη του ΟΗΕ: «Ο οργανισμός απολαμβάνει το έδαφος καθενός από τα μέλη του, των προνομίων και των ατελειών που είναι αναγκαία για να εκπληρώσει τους σκοπούς του.»
Γενικά οι διατάξεις είναι πολύ γενικές και έτσι καθίσταται αναγκαίος ο λεπτομερέστερος προσδιορισμός τους με άλλα συμβατικά κείμενα.
Διμερείς συνθήκες για τα προνόμια και τις ασυλίες υπογράφονται ανάμεσα στον δ.ο. και στο κράτος όπου έχει την έδρα του ή είχε εγκαταστάσεις περιφερειακών γραφείων.
* Η Μ.Βρετανία τονίζει τα μειονεκτήματα του συστήματος όταν πρόκειται για δ.ο. με μικρό αριθμό μελών και με περιορισμένες λειτουργίες . Έτσι έχει ήδη υποβάλλει από το 1970 μνημόνιο σχετικό με το θέμα αυτό και έχει κάνει ορισμένες υποδείξεις για αλλαγές κατά τη σύναψη μελλοντικών συμβάσεων σχετικά με τα προνόμια και ασυλίες των δ.ο.

1. Κατηγορίες

α) Η δικαιοδοτική ασυλία

Αναφέρεται σε κάθε είδος διαδικασίας ενώπιον των εθνικών οργάνων που ασκούν δικαστικές , διοικητικές ή εκτελεστικές εξουσίες. Αφορά τον ίδιο τον δ.ο. και τα περιουσιακά του στοιχεία, όπου και αν είναι.
Προφυλάσσει τον δ.ο. από αποφάσεις του εθνικού δικαστηρίου που εξέφραζαν κακή πίστη ή ακόμα και απλή μεροληπτική στάση
Προφυλάσσει τον δ.ο. από αγωγές ή μηνύσεις αδικαιολόγητες
Εμποδίζει τα δικαστήρια να αποφαίνονται για τα νομικά αποτελέσματα των πράξεών τους.

Προβλέπεται είτε στις ιδρυτικές συνθήκες είτε στις γενικές ή ειδικές συμβάσεις για τα προνόμια και ασυλίες ή ακόμα και στις συμφωνίες έδρας.

Έχει πολλές φορές δυσμενείς παρενέργειες, εφόσον ο δ.ο. θα δεσμεύεται από εκείνες τις διατάξεις που θα επιλέγει, με πιθανό αποτέλεσμα την πρόκληση ζημιών στα άλλα μέρη. Για να μετριαστούν τα δυσμενή αποτελέσματα προβλέπεται η παραίτηση από τη δικαιοδοτική ασυλία. Πρέπει να είναι ρητή, να αφορά συγκεκριμένη υπόθεση και ασκείται από τον επικεφαλή της διοίκησης Γ.Γ ή Γ.Διευθυντή.

β) Το απαραβίαστο των κτιρίων και αρχείων

Σκοπός: Προστασία της ελευθερίας των συνεδριάσεων του δ.ο. και διασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων διαβουλεύσεων που δίδονται μέσα στον δ.ο.

Προβλέπεται από τις ιδρυτικές συνθήκες ή από τις συμβάσεις που ρυθμίζουν τα προνόμια και τις ασυλίες.

Απαγορεύεται η διείσδυση ακόμη και ιδιωτών χωρίς να διασφαλίσουν το απαραβίαστο. Αυτό αναγράφεται ρητώς στις συμφωνίες έδρας, ενώ η εθνική νομοθεσία πρέπει να προβλέπει τα απαραίτητα μέτρα για την υλοποίηση της εν λόγω υποχρέωσης.

Ο κάθε οργανισμός έχει δικαίωμα να θεσπίζει κανόνες για τον έλεγχο στο εσωτερικό του κτιριακών καταστάσεων. Οι κανόνες αυτοί υπερισχύουν των κανόνων του κράτους που βρίσκεται το κτίριο.
Οι δ.ο. δεν ασκούν εδαφική αρμοδιότητα.

Τα αρχεία του δ.ο. είναι απαραβίαστα όπου και να βρίσκονται , έτσι τα κρατικά όργανα δεν μπορούν να αποκτήσουν την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις δραστηριότητες του δ.ο. , ούτε να λάβουν γνώση του φακέλου των υπαλλήλων.

γ) Φορολογικές και δασμολογικές απαλλαγές και διευκολύνσεις

Αφορούν: Τους άμεσους φόρους. Οι δραστηριότητες και τα περιουσιακά στοιχεία του δ.ο. απαλλάσσονται από κάθε είδους άμεση φορολογία. Δεν περιλαμβάνονται οι παροχές υπηρεσιών και δημόσιας ωφέλειας όπως ρεύμα κλπ. ≠ Αεροδρομιο ΟΗΕ

Λόγοι: Διατήρηση της ανεξαρτησίας των δ.ο. και αποφυγή ευνόησης του κράτους.

ΔΕΝ απαλλάσσονται από τους Έμμεσους φόρους εκτός και αν προβλέπεται ρητώς.

Τα δασμολογικά προνόμια συνίστανται στην απαλλαγή από τους τελωνειακούς δασμούς .

Τέλος οι συμβάσεις για τα προνόμια και τις ασυλίες περιλαμβάνουν διατάξεις που επιτρέπουν τόσο την κατοχή όσο και την ελεύθερη μεταφορά των κεφαλαίων υπό οποιαδήποτε μορφή (πχ. νόμισμα).

δ) Διευκολύνσεις στις επικοινωνίες

i) Παθητική αντιπροσώπευση: Εκφράζεται με την ύπαρξη μονίμων διπλωματικών αντιπροσωπειών των κρατών μελών ή μη στην έδρα του δ.ο. Η πρακτική αυτή ανάγεται στην Κοινωνία των Εθνών. Σήμερα υπάρχουν μόνιμες αντιπροσωπείες σχεδόν σε όλους τους παγκόσμιους οργανισμούς.
Η αποστολή μόνιμης αντιπροσωπείας είναι δικαίωμα των κρατών μελών που μπορούν να το ασκήσουν μονομερώς , χωρίς να ζητήσουν την άδεια του δ.ο. ή του κράτους έδρας εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά.
Τα τρίτα κράτη έχουν δικαίωμα στην αποστολή και ονομάζονται «διαρκείς παρατηρητές» στον ΟΗΕ και «διπλωματικές αντιπροσωπείες» στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες. Χωρίς δικαίωμα ψήφου. Μετέχουν σε εργασίες. Δεν μετέχουν σε εργασίες στις ευρωπαϊκές κοινότητες. Και χωρίς προνόμια και ασυλίες.

Λειτουργίες:
-αντιπροσώπευση κράτους αποστολής
-διατήρηση σύνδεσης κράτους και δ.ο.
-διεξαγωγή διαπραγματεύσεων
-συγκέντρωση πληροφοριών
-προώθηση συνεργασίας

Διαφορές μόνιμης και κλασσικής διπλωματίας :
Η διπλωματική αποστολή αφορά μόνο 2 κράτη , ενώ η μόνιμη τα 2 κράτη και τον δ.ο.
Οι λειτουργίες τους είναι διαφορετικές, όχι μόνο καθύλην αλλά και στο ότι η μόνιμη αντιπροσωπεία χρησιμεύει ως κέντρο συντονισμού για τις διάφορες εθνικές υπηρεσίες που έρχονται σε επαφή με τον δ.ο.

ii) Η ενεργητική αντιπροσώπευση:

Οι μόνιμες και ειδικές προσωρινές αντιπροσωπείες στα κράτη – Κάποιοι μεγάλοι οργανισμοί (ΟΗΕ & ΕΟΚ) διατηρούν κεντρα πληροφοριών σε όλα ή σε πολλά κράτη μέλη. Τα καθήκοντα τους είναι καθαρά πληροφοριακής φύσης , απολαμβάνουν προνομίων και ασυλιών και δεν μπορούν να συγκριθούν με διπλωματική αποστολή.

Αντίθετα, οι μόνιμες αντιπροσωπείες που αποστέλλουν οι Ευρ.Κοιν. σε ορισμένα τρίτα κράτη (πχ Ιαπωνία) βρίσκονται πολύ πλησιέστερα προς τις διπλωματικές αντιπροσωπείες.

Ειδικές προσωρινές αποστολές εγκαθίστανται στα κράτη μέλη για να φέρουν σε πέρας ορισμένα καθήκοντα, κατόπιν κοινής συμφωνίας του κράτους υποδοχής και του δ.ο. Αφορούν: συμφιλιώσεις, ειρήνη και ασφάλεια, οικονομικές έρευνες πχ. 1964-1988 Κύπρος-Μέση Ανατολή

Οι διαμένοντες υπάλληλοι – Από το 1950 (ΟΗΕ). Οι αρμοδιότητες του διαμένοντος αντιπροσώπου δεν περιορίζονται στην προετοιμασία και εκτέλεση των σχεδίων ανάπτυξης, αλλά ασκούνται και ορισμένες διπλωματικές λειτουργίες γιατί περιορίζονται σε ορισμένους τομείς – θέματα ανάπτυξης. Δεν αντιπροσωπεύει μόνο.

Δ] Η ευθύνη των δ.ο.

1. Το σχέδιο σύμβασης της ΕΔΔ του ΟΗΕ

- Η αρχή της ειδικότητας : Το σχέδιο αυτό δεν ασχολείται με τις ουσιαστικές υποχρεώσεις των δ.ο. Όταν πρόκειται για ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των δ.ο. μπορεί κανείς να εφαρμόσει διαφορετικούς κανόνες μόνο. Κατά τη σύνταξη του σχεδίου σύμβασης, πολλοί από αυτούς (δ.ο.) υιοθέτησαν ότι η επιτροπή θα έπρεπε να καθοδηγείται από ειδικά χαρακτηριστικά των δ.ο. και ότι οι γενικοί κανόνες θα πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο επικουρικό-> Δεκτό από την Επιτροπή
Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η εν λόγω αρχή δίδει Carte Blanche στους δ.ο., να παραβλέπει τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου.

- Οι πράξεις για τις οποίες ο δ.ο. φέρει ευθύνη: Με εξαίρεση στις περιπτώσεις για τις οποίες οι οργανισμοί υπέχουν αντικειμενικά ευθύνη (πχ. Δίκαιο διαστήματος), σε όλες τις άλλες περιπτώσεις ακολουθείται η αρχή της διεθνούς ευθύνης των Κρατών.

Καταλογισμός:

Ερώτημα: Ποιες πράξεις μπορούν να καταλογιστούν στο δ.ο.;
Απάντηση: Εάν η παράνομη πράξη τελέστηκε από ένα όργανο του δ.ο. ή από υπάλληλο, η πράξη καταλογίζεται καταρχήν στον οργανισμό. Θα πρέπει να εξετασθεί αν έδρασαν με την επίσημη ιδιότητά τους και μόνο τότε ο δ.ο. υπέχει ευθύνης.
Για παράνομες πράξεις που προκλήθηκαν από οχήματα ή αεροσκάφη τα οποία τέθηκαν στη διάθεση του δ.ο. από τα κράτη μέλη, την ευθύνη απέναντι σε τρίτους φέρει ο δ.ο. Αν το εν λόγω όχημα καταστραφεί κατά την υπηρεσία , ο οργανισμός πρέπει να αποζημιώσει το κράτος που διέθεσε το όχημα.

Παράνομη Πράξη :

Μπορεί να αφορά την παραβίαση οποιουδήποτε κανόνα διεθνούς δικαίου.
Η ευθύνη προκύπτει από κάθε παράνομη πράξη ή χρειάζεται να υπάρχει πρόθεση-δόλος; -> Κυριαρχεί η αντίληψη της ανάγκης ύπαρξης πρόθεσης.
Πρόβλημα προκύπτει στην περίπτωση όπου οι πράξεις του δ.ο. προκαλούν παράβαση του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό το πρόβλημα προέρχεται εκ του γεγονότος ότι οι δ.ο. δεν έχουν υπογράψει και δε δεσμεύονται από σχετικά συμβατικά κείμενα.

2.Ευθύνη των δ.ο. και ευθύνη των κρατών:

Το γεγονός ότι η διεθνής ευθύνη του δ.ο. είναι αποτέλεσμα της ΔΝΠ του , δεν σημαίνει ότι απαλλάσσονται οποιασδήποτε ευθύνης τα κράτη μέλη και αυτό ανεξάρτητα από το αν η ευθύνη των τελευταίων είναι εις ολόκληρόν, επικουρικά ή αποκλειστικά.
-Το κράτος μέλος συμμετέχει αυτόνομα στην παράνομη πράξη του δ.ο. πχ. ΕΕ, προβλέπεται ότι οι συμφωνίες που συνάπτονται από τη ΕΕ δεσμεύουν τόσο τα όργανά της όσο και τα κράτη μέλη.
-Εκτέλεση από δ.ο. μιας παράνομης πράξης με απόφαση των κρατών μελών.

Γνώμη -> Εάν ο δ.ο. ήταν υποχρεωμένος να εφαρμόσει τις αποφάσεις των κρατών μελών, τότε δεν υπάρχει παράλληλη παρά μόνο αποκλειστική ευθύνη των κρατών.
Παράνομη πράξη μπορεί να θεωρηθεί και η απουσία αντίδρασης , σε σχέσεις με σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων πχ. Γενοκτονία Ρουάντα 1994. Και Ην.Εθνών . Σε περίπτωση της ευθύνης στην εσωτερική έννομη τάξη μπορούν να εφαρμοστούν οι κανόνες για τη διεθνή ευθύνη των οργανισμών και των κρατών μελών του (συνενοχή/complicity).

Κεφαλαιο Τρίτο

Η συμμετοχή στους Διεθνείς Οργανισμούς

Α] Αφορούν μόνο τις λειτουργικές όψεις των σχέσεων τους. Δεν περιλαμβάνονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις διμερείς σχέσεις ανάμεσα στο δ.ο. και στο κράτος μέλος.
Οι ατομικές υποχρεώσεις των κρατών μελών μπορούν να αναφέρονται ρητώς από την ιδρυτική συνθήκη : τακτική καταβολή εισφοράς για τα βάρη λειτουργιών χορήγηση προνομίων και ασυλιών, αποχή από μια πρακτική στη συστηματική παρεμπόδιση λήψης απόφασης.
Δικαιώματα: συμμετοχή στις συνόδους των οργάνων του δ.ο. στη λήψη αποφάσεων , ψήφου και εκλογής μέλους οργάνων.

Β] Κατηγορίες μελών
1. Πλήρη μέλη

α) Σε ορισμένες περιπτώσεις , πλήρη μέλη των δ.ο. είναι και διάφορες εδαφικές μονάδες, που δεν αποτελούν ανεξάρτητα κυρίαρχα κράτη π.χ. ΟΗΕ-> Ουκρανία Λευκορωσία-ομόσπονδα κράτη
Μέλη δ.ο. μπορεί να είναι σε εξαιρετικές περιπτώσεις και κυβερνητικές υποδιαιρέσεις, καθώς και άλλοι δ.ο. Το ερώτημα που τίθεται είναι αν αποτελούν πραγματικά κράτη με την έννοια του υποκειμένου του δ.δ.

β) Νομική ισότητα και εξαιρέσεις :
Η αρχή της νομικής ισότητας , που προέρχεται από τις διεθνείς συνδιασκέψεις, αποτελεί βασικό κανόνα του διεθνούς εθιμικού δικαίου. Καθιερώνεται συμβατικά από τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ. (ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις -> πολιτική ισότητα)
Κάθε Κράτος έχει μια ψήφο. Αναθεώρηση της συνθήκης με ΒΕΤΟ. -> Παρέκκλιση ανιστότητες μεγάλες δυνάμεις -> Συμβούλιο

γ) Πρόβλημα των πολύ μικρών κρατών – Mini states
-> Κράτη μέλη με περιορισμένες γεωγραφικές οικονομικές και δημογραφικές διαστάσεις. Αντιρρήσεις για την είσοδό τους στον ΟΗΕ :
-Ανίκανα προς υποχρεώσεις συμμετοχής οργανισμού
- Μαζική είσοδος: ισότητα ψήφου

Απαντήσεις :
- ανάλογα με ικανότητα
- δικαίωμα αναστολής ψήφου για μέλη που δεν πληρώνουν φόρους

2. Συνδεδεμένα μέλη

Α] Πραγματικά Μέλη : - περιορισμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις
- προβλέπονται από την ιδρυτική συνθήκη
- αφορά κράτη που δεν έχουν πλήρη αυτονομία στη διαχείριση των εξωτερικών τους σχέσεων

-WHO, UNESCO + FAO ,τα συνδεδεμένα μέλη μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου μόνο σε δευτερεύουσες συζητήσεις
Δικαιώματα και υποχρεώσεις -> το ίδιο

Β] Μη μέλη, με στενούς δεσμούς: - συνεργάζονται στενά μέσα σε ένα θεσμικό πλαίσιο
- η σχέση αυτή δεν προσδιορίζεται

3.Τα ατελή μέλη

Δεν προβλέπονται από την ιδρυτική συνθήκη του δ.ο. αλλά προκύπτουν από την πρακτική του πχ. ΟΗΕ
Εμπόδια: Πολιτικοί Λόγοι
Σύνεπεια: Τέτοια μέλη μετέχουν χωριστά στον προϋπολογισμό του οργάνου χωρίς να αντιπροσωπεύονται στο κύριο όργανο που είναι αρμόδιο για την έγκριση του προϋπολογισμού.
Δεν μετέχουν σε εκλογές.

- Ελβετία -> όχι ουδέτερη , απλά στην unisef
- Εθνικό απελευθερωτικό κίνημα , μπορεί να γίνει ατελές μέλος.

4. Παρατηρητές
Μετέχουν : Κράτη
ΔΟ
Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα
Ιδιώτες
Μη κυβερνητικού οργανισμοί

Μετέχουν στις συνελεύσεις χωρίς δικαίωμα ψήφου
Διαφορετική αντιμετώπιση ανάλογα του οργανισμού
Ιδιότητα: Σύναψη ιδιαίτερης συμφωνίας ή πρόσκλησης
Μόνιμοι Παρατηρητές = Μόνιμοι Αντιπρόσωποι
ΟΗΕ & Ειδικευμένοι Οργανισμοί = Παρακολούθηση και ζήτηση σύγκλισης
Ανταλλαγή πληροφοριών
Ανταλλαγή εγγράφων
Συμβουλευτική αρμοδιότητα ιδιωτικών εταιριών

5.Ιδιώτες ως μέλη δ.ο.

Σε αυτούς έχει δοθεί απλώς το δικαίωμα από την ιδρυτική συνθήκη να ασκούν ορισμένες εκτεταμένες δραστηριότητες.

Γ] Η απόκτηση της ιδιότητας του μέλους

α) Ένα κράτος γίνεται μέλος ενός δ.ο. – με την υπογραφή και επικύρωση της ιδρυτικής συνθήκης

- ή με τη μεταγενέστερη προσχώρηση

Όταν ένας δ.ο. προσχωρήσει σε έναν άλλον δ.ο. τα κράτη μέλη του πρώτου γίνονται αυτόματα, αλλά έμμεσα , μέλη του δεύτερου.
Όταν το νέο κράτος αντικαθιστά δύο ή περισσότερα κράτη , γίνεται αυτόματα μέλος του δ.ο. στο οποίο ήταν μέλος ένα ή όλα τα παλαιά κράτη.
Π.χ. ΗΑΔ- Αίγυπτος και Συρία 1958

Στην περίπτωση , που ένα κράτος , το οποίο δεν είναι μέλος ενός δ.ο. απορροφήσει ένα άλλο κράτος που είναι μέλος του δ.ο. – δεν θεωρείται ότι το υποκαθιστά ως μέλος. Υποχρεώνεται να υποβάλει αίτηση ένταξης στους δ.ο.

Συμπέρασμα: Η αυτόματη διαδοχή κρατών ως μέλη των δ.ο. θα έπρεπε να προτιμηθεί γιατί αφενός αναλαμβάνονται όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του παλαιού κράτους από το νέο και δεν δημιουργούνται έτσι αβεβαιότητες, αφετέρου γιατί παραμερίζονται οι τεχνικές δυσκολίες για το νέο κράτος να γίνει μέλος όλων των δ.ο. στους οποίους ανήκει το παλαιό κράτος.

β) Διαδικασία και όροι ένταξης

Διαδικασία έγκρισης: Η έγκριση της αίτησης για ένταξη , λαμβάνεται συνήθως από το πλήρες όργανο του δ.ο. (γενική συνέλευση) , με τη σύμφωνη γνώμη , σε ορισμένες περιπτώσεις , ενός άλλου οργάνου (συμβούλιο ασφαλείας ΟΗΕ). Η απόφαση λαμβάνεται κατά κανόνα με ενισχυμένη πλειοψηφία 2/3 των ψήφων και σπάνια με απλή πλειοψηφία.

Για την αποδοχή της αίτησης για ένταξη , οι ιδρυτικές συνθήκες προβλέπουν ορισμένες προϋποθέσεις που αποτελούν το κριτήριο επιλογής
- Γεωγραφική θέση
-Η συμμετοχή σ έναν άλλο συγκεκριμένο δ.ο. πχ. Διεθνή Τράπεζα μέλος στο ΔΝΤ

Σε πολλές περιπτώσεις οι ιδρυτικές συνθήκες επιβάλλουν την ύπαρξη ειδικών «αντικειμενικών» προϋποθέσεων που αντιστοιχούν στους σκοπούς του δ.ο. και στις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί.

1948 Διεθνές Δικαστήριο Χάγης : Τα κράτη μέλη του ΟΗΕ δεν είναι νομικώς εξουσιοδοτημένα να εξαρτούν την απόφασή τους για είσοδο νέου μέλους από προϋποθέσεις που δεν προβλέπονται από τον Χάρτη.

1950 Διεθνές Δικαστήριο Χάγης : Είναι αδύνατο για τη Γενική Συνέλευση να ψηφίσει για την εισδοχή ενός κράτους προτού να αποφασίσει ευνοϊκά το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Διαφορετική είναι η κατάσταση όταν η ιδρυτική συνθήκη δεν θέτει καμία προϋπόθεση αλλά εξαρτά την είσοδο από την απόφαση του αρμοδίου οργάνου ή όταν αναφέρεται σε προϋποθέσεις εισόδου χωρίς όμως να τις προσδιορίζει.

Δ] Η αναστολή των δικαιωμάτων των μελών

Προβλέπεται από την ιδρυτική συνθήκη. Η αναστολή αποτελεί κύρωση που επιβάλει ο δ.ο. σαν αντίδραση στην παραβίαση των υποχρεώσεων του μέλους, διακρίνεται δε σε : Αναστολή δικαιώματος ψήφου , εκπροσώπησης και υπηρεσιών του δ.ο.

Αν όμως δεν υπάρχει διάταξη , θεωρητικά δεν γίνονται κυρώσεις. Στη πράξη πολλοί δ.ο. επέβαλαν κυρώσεις πχ. Παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων – Απαρχαιντ Ν. Αφρική

i) Αναστολή δικαιώματος ψήφου

Αποτελεί τη συνηθέστερη κύρωση σε περίπτωση παρατεταμένης καθυστέρησης πληρωμής της εισφοράς από ένα κράτος μέλος. Ορισμένοι δ.ο. αναστέλλουν το δικαίωμα ψήφου σε όλα τα όργανά τους ενώ άλλα μόνο στο πλήρες όργανο.
Σε μερικούς δ.ο. η αναστολή του δικαιώματος ψήφου επέρχεται αυτόματα μόλις συμπληρωθεί ένα συγκεκριμένο ποσό καθυστερούμενων εισφορών.
Σε άλλους η αναστολή επέρχεται με απόφαση του πλήρους οργάνου που έχει τη διακριτική ευχέρεια να την επιβάλει όταν υπάρχει καθυστέρηση πληρωμής εισφορών.

ii) Αναστολή του δικαιώματος εκπροσώπησης

Προβλέπεται ρητά από το καταστατικό του Συμβουλίου της Ευρώπης , όταν τα κράτη μέλη δεν εκπληρώνουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις κι αφορά την αναστολή του δικαιώματος να αντιπροσωπεύονται στο Συμβούλιο Υπουργών και στη Συμβουλευτική Συνέλευση.
Μπορεί να επιβληθεί και χωρίς καταστατική πρόβλεψη.

iii) Αναστολή του δικαιώματος στις υπηρεσίες του δ.ο.

Δ.ο. που προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες είναι κυρίως οι οικονομικοί δ.ο. (ΔΝΤ)
Η κύρωση αυτή λειτουργεί συνήθως προληπτικά . Η προοπτική δηλαδή της διακοπής της βοήθειας εξαναγκάζει τα κράτη να απέχουν από κάθε ενδεχόμενη παραβίαση των υποχρεώσεων τους.
Η σημασία της κύρωσης αυτής είναι ακόμα μεγαλύτερη αν λάβουμε υπόψη μας ότι στους οικονομικούς δ.ο. η γενική αναστολή της ιδιότητας του μέλους είναι συνδεδεμένη με την απώλεια της ιδιότητας αυτής.
Προβλέπετα ότι αν η κατάσταση αναστολής διαρκέσει πάνω από ένα έτος , το κράτος μέλος χάνει την ιδιότητα του μέλους εκτός και αν ληφθεί αντίθετη απόφαση από τον δ.ο.

Η λήξη ιδιότητας μέλους διεθνούς οργανισμού

ΤΡΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ:
Α] Αποχώρηση από τον οργανισμό

Πράξη μονομερής του κράτους μέλους , με την οποία εξέρχεται από τον δ.ο. Αποδεσμεύεται από τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που είχε. Είναι καταγγελία της συνηθισμένης πολυμερούς συνθήκης.

- Ύπαρξη καταστατικής πρόβλεψης : Στις περισσότερες ιδρυτικές συνθήκες, περιέχεται ρητή διάταξη που αναγνωρίζει ρητά τη δυνατότητα αποχώρησης. Συνήθως προβλέπεται η μεσολάβηση κάποιου χρονικού διαστήματος ανάμεσα στην ημερομηνία ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ της αποχώρησης και της έναρξης ισχύος (Ρύθμιση οικονομικών, σχέσεων και να το ξανασκεφτεί)
Προθεσμία Συνθήκης Βιέννης 1969 πχ. Ιδεολογική αποχώρηση Ελλάδας το 1969-1971 από το Συμβούλιο Ευρώπης
Απαγορεύεται ρητά η αποχώρηση ΜΟΝΟ στο καταστατικό της Τράπεζας Ανάπτυξης της Ανατολικής Αφρικής.

- Αποχώρηση χωρίς καταστατική πρόβλεψη : ΟΗΕ, Ευρωπαϊκές κοινότητες. Κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου , όλα τα κράτη του ανατολικού συνασπισμού, αποχώρησαν από την WHO και 3 κράτη από την Ουνέσκο.
Δεν αναγνωρίστηκαν οι αποχωρήσεις – Σιωπή Ιδρυτικής Συνθήκης . Ανακαλέσαν την απόφασή τους τα κράτη . Πλήρωσαν οφειλές . Η απουσία ρητής διάταξης στην ιδρυτική συνθήκη ΔΕΝ μπορεί να παρεμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος.

Β] Αποβολή από τον οργανισμό

Αποβολή: Είναι η πράξη του δ.ο. με την οποία ένα κράτος μέλος παύει οριστικά να αποτελεί μέλος του.
Εκπτώσεις : - Επιζήμιες για το κράτος
- Επιζήμιες για το δ.ο.
- Αποδυνάμωση
- Εσωτερικοί Κλωνισμοί

Διάταξη ιδρυτικής Συνθήκης: -Όταν η αρνητική στάση του μέλους μπορεί να παραλύσει τον δ.ο.
-Όταν ο πολιτικο-ιδεολογικός χαρακτήρας του κράτους δεν συμβαδίζει με τον δ.ο. πχ. Κούβα 1962 και Οργανισμός Αμερικανών Κρατών

Γ] Απώλεια διεθνούς προσωπικότητας

Προσάρτιση κράτους σε άλλο
Διαμελισμός π.χ. Κύπρος
Σε περίπτωση αμφισβήτησης , λύνεται με απόφαση του δ.ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Εισαγωγικά:
Οι δ.ο. είναι προϊόντα συγκεκριμένα κάθε φορά συνθηκών που προσδιορίζουν την αντίστοιχη αναγκαία οργανωτική διάρθρωση. Ο κάθε δ.ο. δημιουργείται από μια διεθνή συνδιάσκεψη κρατών, η οποία είναι ΕΛΕΥΘΕΡΗ να υιοθετήσει οποιουσδήποτε οργανωτικούς και λειτουργικούς κανόνες.
Η οργανωτική διάρθρωση και λειτουργία βασίζεται στο εξής τριμερές σχήμα :
α) Στην κορυφή της οργανωτικής διάρθρωσης βρίσκεται ένα Γενικό ή Πλήρες όργανο. Ονομάζεται συνήθως «Συνέλευση»-> διαθέτει Γενική Αρμοδιότητα
β) Β΄όργανο -> Το Συμβούλιο. Στενότερες αρμοδιότητες από την Συνέλευση . Μαζί τα δύο όργανα συζητούν και αποφασίζουν για τη λειτουργία και τις δραστηριότητες του δ.ο. Μαζί ονομάζονται Όργανα Διάσκεψης
γ) Γραμματεία. Διοικητικό όργανο -> Διοικητικά και εκτελεστικά καθήκοντα

-> Η ίδρυση νέων οργάνων καθίσταται αναγκαία, για την επιβοήθηση των κυρίων οργάνων. Έτσι έχουμε τα αποκαλούμενα επικουρικά όργανα.
Τα επικουρικά όργανα των δ.ο. βρίσκονται σε ιεραρχική εξάρτηση από τα κύρια όργανα που τα ίδρυσαν το ίδιο, ΔΕΝ συμβαίνει ανάμεσα στα κύρια όργανα. Τα τελευταία είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους και δεν μπορούν να επέμβουν ιεραρχικά το ένα στη λειτουργία του άλλου.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Α] Η αντιπροσώπευση των κρατών μελών
Τα κράτη μέλη αντιπροσωπεύονται στα διάφορα όργανα του δ.ο. είτε με δική τους αντιπροσωπεία είτε από άλλα κράτη μέλη τα οποία εφοδιάζουν με σχετικά πληρεξούσια έγγραφα (προβλέπεται από την ιδρυτική συνθήκη και τους εσωτερικούς κανονισμούς).
Μειονέκτημα του πληρεξούσιου: αντίκειται στο σκοπό των συνεδριάσεων

Νομική και ηθική υποχρέωση. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν νομική υποχρέωση να παρευρίσκονται σε όλες τις συνεδριάσεις των οργάων στα οποία μετέχουν. Υπάρχει ηθική υποχρέωση .
Απουσία: Υπάρχει νομική υποχρέωση όταν το κράτος μέλος απέχει συστηματικά από τις συνόδους των οργάνων.

α) Η αντιπροσωπεία στα διάφορα όργανα των δ.ο. μερικές φορές αποτελείται από ένα μόνο άτομο ή και περισσότερα.
Η πολυμελής αντιπροσωπεία αποτελείται από τον αντιπρόσωπο ή επικεφαλή της αντιπροσωπείας ή άλλος μέσω εκχώρησης.

Οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών ΠΡΕΠΕΙ να ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΝ την ιδιότητά τους. Αυτό γίνεται με την κατάθεση στο συγκεκριμένο όργανο των «Διαπιστευτηρίων Εγγράφων», τα οποία αποτελούνται από ΈΝΑ γράμμα της Κυβέρνησης.
Τα διαπιστευτήρια εκδίδονται από τον Αρχηγό του Κράτους ή από τον Υπουργό Εξωτερικών (ή άλλους υπουργούς).
Πότε δεν χρειάζονται : όταν ο αντιπρόσωπος είναι ο αντιπρόσωπος του κράτους.
Έλεγχος διαπιστευτηρίων : Γίνεται από ειδική επιτροπή του οργάνου κατά τη σύνοδό του. Κανονιά θα πρέπει να γίνεται στην αρχή της συνόδου ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ από την εκλογή του Προέδρου ή της Επιτροπής Ελέγχου. Ο έλεγχος είναι θέμα καθαρά Διαδικαστικό.
Σκοπός του: Η διαπίστωση της γνησιότητας των εγγράφων

Πρόβλημα μπορεί να δημιουργηθεί, όταν αμφισβητείται το κατά πόσο μια κυβέρνηση εκπροσωπεί νόμιμα ένα κράτος πχ. Κίνα στον ΟΗΕ 1949 – Κουμμουνιστικό Κράτος

Γενικά : Τα όργανα των δ.ο. αποφεύγουν να απορρίψουν τα διαπιστευτήρια έγγραφα για λόγους που δεν αφορούν την γνησιότητα των εγγράφων.

β) Κυβερνητικές Οδηγίες

Όλα τα κράτη που παίρνουν μέρος στις εργασίες του δ.ο. , δίνουν οδηγίες στους αντιπροσώπους τους σχετικά με τα θέματα που πρόκειται να συζητηθούν . Μπορεί να είναι δεσμευτικές και μη δεσμευτικές.
-> Από την πλευρά του κράτους: Είναι συμφέρον οι οδηγίες να είναι όσο το δυνατό λεπτομερέστερες γιατί έτσι υπάρχει εγγύηση ότι ο αντιπρόσωπος θα εκτελέσει πιστά την κυβερνητική πολιτική.
-> Από την πλευρά των αντιπροσωπειών: Προτιμάται να υπάρχουν λεπτομερείς οδηγίες
-> Από την πλευρά των αντιπροσώπων: Η προτίμηση στρέφεται προς τις γενικές οδηγίες (ψυχολογικοί λόγοι-> δυνατότητα ανάληψης πρωτοβουλιών / μείωση ενθουσιασμού και αποτελεσματικότητας) . Όσο πιο οργανωμένο είναι το κράτος , τόσο πιο λεπτομερείς είναι οι οδηγίες. Δεν αποκλείεται όμως ο αντιπρόσωπος να ψηφίσει κατά διαφορετικό τρόπο , αφού προηγουμένως επικοινωνήσει με την κυβέρνησή του.

γ) Συνθέση των Αντιπροσωπειών

Οι ιδρυτικέ συνθήκες πολλών δ.ο., καθορίζουν ότι τα μέλη των αντιπροσωπειών σε ορισμένα όργανα πρέπει να έχουν ορισμένη ιδιότητα ή να έχουν ορισμένο επίπεδο προσόντων.

Κυβερνητικοί Αντιπρόσωποι:
- Ορισμένοι δ.ο. προβλέπουν τη συμμετοχή στο ανώτατο όργανο των αρχηγών των κρατών ή κυβερνήσεων πχ. Αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων αποτελούν και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όργανο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- Σε ένα μεγάλο αριθμό δ.ο. το κύριο ή δευτερεύον όργανο , αποτελείται από αντιπροσώπους υπουργικού επιπέδου.

- Σε κάποιους δ.ο. οι αντιπρόσωποι πρέπει να είναι επικεφαλής μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας.

Εξωκυβερνητικές αντιπροσωπείες ιδιωτικών συμφερόντων:
Πρόσωπα που δεν θεωρούνται αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων και δεν μπορούν να δεσμευτούν από κυβερνητικές οδηγίες. Αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα ορισμένων κατηγοριών πολιτών.
Πχ. Η διεθνής Οργάνωση εργασίας, της οποίας η Συνέλευση αποτελείται ως εξής :
4 μέλη Αντιπροσωπείας
Τα 2 αντιπροσωπεύουν τους εργαζόμενους και τους εργοδότες
Τα άλλα 2 είναι κυβερνητικοί αντιπρόσωποι. Δεν δεσμεύονται από οδηγίες. Διορίζονται από την Κυβέρνηση. Η συμμετοχή των αντιπροσωπειών είναι αλληλεξαρτημένη (ισορροπία ανάμεσα στα εργοδοτικά και εργατικά συμφέροντα). Πρόβλημα υπάρχει σε σχέση με τα σοσιαλιστικά κράτη.

Κοινοβουλευτικές Αντιπροσωπείες:
Σε ορισμένους δ.ο., η «Συνέλευση» αποτελείται από αντιπροσώπους των εθνικών κοινοβουλίων ή εκλεγμένους άμεσα από το λαό. Είναι πολιτική αντιπροσώπευσης (πολιτικός ο σκοπός της) με καθήκοντα την άσκηση κυρίως πολιτικού ελέγχου. Αυτοί δεν δεσμεύονται στο νομικό πεδίο, από οποιεσδήποτε οδηγίες (πχ. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο)

Ιδιώτες ως μέλη οργάνων:
Ορισμένες λειτουργίες των δ.ο. προϋποθέτουν την ύπαρξη οργάνων με χαρακτήρα ανεξαρτησίας που δεν μπορούν να προσφέρουν τα όργανα με διακυβερνητική σύνθεση πχ. Γραμματείς Διεθνείς και Περιφερειακά Δικας΄τηρια
Υπάρχουν όργανα που αποτελούνται από ανεξάρτητα πρόσωπα , μη υποκείμενα σε καμιά ιεραρχία , εκλεγόμενα δε με κριτήριο το υψηλό επίπεδο γνώσεών τους . πχ Συμβούλιο Διευθυντών του ΔΝΤ.

Υπέρ και κατά της χρήσης ανεξαρτήτων προσώπων

-> υπέρ : Δεν δεσμεύονται από κυβερνητικές επιλογές
Αποφασίζουν με γνώμονα το γενικό συμφέρον
Έχουν μεγάλο κύρος
Εύκολη η συγκρότησή τους

-> Κατά: Δεν αντιπροσωπεύουν επαρκώς το σύνολό του δ.ο.
Δεν αφήνουν τα κράτη μέλη να ασκήσουν επιρροή
Οι κυβερνητικοί αντιπρόσωποι αντιμετωπίζουν καλύτερα τα προβλήματα
Οι αποφάσεις των διακυβερνητικών οργάνων εκτελούνται συχνότερα
Η ανεξαρτησία των εμπειρογνωμόνων είναι συνήθως επιφανειακή

ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Το νομικό καθεστώς των προνομίων και ασυλιών καθορίζεται από γενικές και ειδικές συμφωνίες ανάμεσα στα κράτη-μέλη :
-από τις συμφωνίες έδρας, ανάμεσα στον δ.ο. και το κράτος όπου έχει την έδρα του ο οργανισμός
-από διατάξεις εσωτερικού δικαίου του κράτους της έδρας
- από τη Σύμβαση της Βιέννης 1975, για την αντιπροσώπευση των κρατών στους δ.ο. Αφορούν τους κυβερνητικούς αντιπροσώπους και περιλαμβάνουν και τους κοινοβουλευτικούς αντιπροσώπους . Τα διαθέτουν και οι ιδιώτες εμπειρογνώμονες.
Οι αντιπρόσωποι των τρίτων κρατών ΔΕΝ δικαιούνται προνόμια και ασυλίες ΕΚΤΟΣ αν: γίνει σχετική μνεία στη συμφωνία έδρας
γίνει οικειοθελώς

Απαραβίαστο Προσώπου + Δικαιοδοτική Ασυλία + Απαραβίαστο Αρχείων + Δικαίωμα Εισόδου στο Έδαφος + Διπλωματικός Σάκος + Φορολογικές Απαλλαγές (Μερικά δικαιώματα)

Ασυλία λόγου και πράξεων: Απαραίτητη
Ενισχυμένη ασυλία μελών των κοινοβουλευτικών οργάνων των δ.ο.
Αντίθετα οι αντιπρόσωποι στο δ.ο. του κράτους της έδρας δεν απολαμβάνουν προνόμια και ασυλίες εκτός από την Δικαιοδοτική Ασυλία
Διάρκεια: Πριν και στο Τέλος της συνόδου του οργάνου
Το κράτος του αντιπροσώπου έχει δικαίωμα άρσης ασυλίας
Εάν υπάρχει αμφισβήτηση μπορεί να επέμβει όχι μόνο το κράτος αποστολής του αντιπροσώπου αλλά και ο ίδιος δ.ο. δλδ Γενικός Γραμματέας

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Α] Οι συνόδοι

Τα όργανα των δ.ο. συνέρχονται και αποφασίζουν ΕΓΚΥΡΑ μόνο όταν βρίσκονται σε σύνοδο. Συνέρχονται σε τακτά διαστήματα ή σπανιότερα σε έκτακτα.
Τα όργανα που συνέρχονται κατά διαστήματα δεν ανατρέπουν τον διαρκή χαρακτήρα του οργάνου
Ορισμένα όργανα πχ Συμβούλιο Ασφαλείας ΟΗΕ , είναι μόνιμα σε σύνοδο με την έννοια ότι είναι σε θέση να συγκληθούν ανά πάσα στιγμή.
Όσο μεγάλη είναι η απόσταση ανάμεσα στις συνόδους του πλήρους οργάνου , τόσο ενισχύεται η εξουσία των μη πλήρων οργάνων που είναι επιφορτισμένα με τη λειτουργία του δ.ο.
Οι πολύ συχνές συνόδοι των οργάνων εξαντλούν σωματικά τους αντιπροσώπους και χρειάζεται να ληφθούν μέτρα λχ. Μεταβίβαση εξουσιών
Διάρκεια: Ποικίλει . Συνήθως μερικές εβδομάδες. Οι συνόδοι αποτελούνται από συναντήσεις (meetings) που γίνονται κατά κανόνα μια ή δύο φορές την ημέρα .
Τόπος: Οι συνόδοι πραγματοποιούνται συνήθως στην έδρα του δ.ο. Αρκετές όμως φορές οι σύνοδοι γίνονται σε άλλα μέρη. Η πρακτική της συνόδου του δ.ο. εκτός έδρας διευκολύνει την επαφή του με τα κράτη όπου γίνεται η σύνοδος και συμβάλλει

στη δημόσια εικόνα του (image)-> Αύξηση εξόδων, διατάραξη λειτουργίας της Γραμματείας και απομάκρυνση από τις πηγές πληροφοριών.

Β] Η διαδικασία

Η διαδικασία καθορίζεται από τις σχετικές διατάξεις της ιδρυτικής συνθήκης και κυρίως από τον εσωτερικό κανονισμό. Οι κανόνες έλκουν την καταγωγή τους από τους κανόνες και την πρακτική της Κοινωνίας των Εθνών και του ΟΗΕ.
Βασικό χαρακτηριστικό της διαδικασίας είναι η κατάρτιση της ημερήσιας διάταξης , η οποία καταρτίζεται κυριαρχικά από το όργανο , εκτός από αυτή των επικουρικών οργάνων η οποία χρειάζεται μια προσωρινή ημερήσια διάταξη.
Τα κράτη συγκροτούν την αντιπροσωπεία τους και δίνουν τις οδηγίες με βάση τα θέματα της ημερήσιας διάταξης . Τα θέματα αυτά προτείνονται κυρίως από τα κράτη μέλη αλλά και άλλα όργανα του δ.ο.

Με τη σύγκλιση της συνόδου, το όργανο προσδιορίζει την οριστική ημερήσια διάταξη , μπορεί όμως στη συνέχεια να την αλλάξει ή να αποκλείσει ορισμένα θέματα.
Πρόβλημα εμφανίζεται εάν προστεθούν νέα θέματα, γιατί πολλές αντιπροσωπείες θα είναι απροετοίμαστες ή θα απουσιάζουν.
-> Αν η ημερήσια διάταξη περιέχει αποκλειστικά θέματα χωρίς ουσιαστική σημασία και η εκπροσώπηση γίνεται από ιεραρχικά κατώτερα κρατικά όργανα, η επέκταση της ημερήσιας διάταξης δεν θεωρείται έγκυρη.

Ο Πρόεδρος:
Αποτελεί το σπουδαιότερο όργανο της συνόδου. Διορίζεται:
-Κατά κανόνα από το όργανο
- Είτε διαδοχικά σε κράτη από διαφορετικές περιοχές και παρατάξεις
-είτε ασκείται διαδοχικά από τα κράτη μέλη
-είτε με διαβουλεύσεις ανάμεσα στα μέλη
-είτε είναι ανεξάρτητο πρόσωπο που προεδρεύει μόνιμα

Αρμοδιότητες:
-διευθύνει την διαδικασία της συνόδου
-καθορίζει τους κανόνες
-αποφασίζει για τα αναφυόμενα διαδικαστικά ζητήματα
-επικοινωνεί με τις κυριότερες αντιπροσωπείες πριν από κάθε συνάντηση – εξασφάλιση συγκατάθεσης τρόπου διεξαγωγής
-συνήθως διορίζει τα μέλη των επιτροπών της συνόδου
-κάποιες φορές η ψήφος του υπερισχύει σε ισοψηφία
-παρεμβαίνει στην ουσία των συζητήσεων
-προσανατολίζει με τις προτάσεις του

Το προεδρείο:
Αποτελείται από τον Πρόεδρο του οργάνου , τους αντιπροέδρους και τους προέδρους των διαφόρων επιτροπών
Αρμοδιότητες: διαδικαστικές και πρακτικές

Οι εισηγητές:
Οι επιτροπές διορίζουν ένα εισηγητή , ο οποίος επεξεργάζεται τα θέματα και προβαίνει σε συγκεκριμένες προτάσεις.

1. Εκλογή πιο πάνω παράγοντα
2. Διεξαγωγή ημερήσιας διάταξης
   Πχ. Γενική συνέλευση ΟΗΕ

   - Εκφώνηση λόγων από τους επικεφαλείς των αντιπροσωπειών
   -Χαρακτήρας ΟΗΕ-> Παγκόσμιου φορουμ
   -Ο πρόεδρος ή το προεδρείο αποφασίζει για τη διεξαγωγή
   -Οι επιτροπές θα αποφασίσουν για σχετική εισήγηση

Η ανοικτή συζήτηση στο όργανο διεξάγεται μέσα στο πλαίσιο του εσωτερικού του κανονισμού και των περιορισμών που ενδεχόμενα επιβάλλει ο Πρόεδρος ή το Προεδρείο.
Σε περιπτώσεις με μεγάλη συμμετοχή, ο λόγος των αντιπροσώπων χρειάζεται άδεια του Προέδρου ή του Προεδρείου, μπορεί και μέρες πριν. Οι απαντήσεις γίνονται συνήθως μετά από πολλές μέρες εκτός και αν επιτρέπονται σύντομες με περιορισμένο χρόνο και ξεπεραστεί διακόπτεται. Μετά την απάντηση το όργανο αποφασίζει για τη λήξη της συζήτησης και προχωρεί σε ψηφοφορία. Στην ανεπίσημη συζήτηση η «διπλωματία των διαδρόμων».
Εδώ οι επαφές ανάμεσα στις αντιπροσωπείες κατά τη διάρκεια της συζήτησης ενός συγκεκριμένου θέματος επιτρέπουν την εξομάλυνση των αντιθέσεων με αμοιβαίες παραχωρήσεις ή αντίθετα τη δυνατότητα επηρεασμού των αντιπροσωπειών υπέρ μιας άποψης.

Γ] Η απαρτία

Για να συνέλθει και να αποφασίσει νόμιμα το όργανο χρειάζεται να είναι παρόν ένα ποσοστό από τα μέλη του.
Πχ. Αν ένας δ.ο. έχει 100 μέλη και απαιτείται για την απαρτία της πλειοψηφίας ή των 2/3 των μελών -> 51 και 61 παρόντες αντίστοιχα , η απόφαση μπορεί να ληφθεί με 26 ή 34 θετικές ψήφους αντίστοιχα, εφόσον εφαρμόζεται η απλή πλειοψηφία ή με 35 και 45 θετικές ψήφους αντίστοιχα όταν εφαρμόζεται η πλειοψηφία των 2/3.

Άλλες περιπτώσεις : απαρτία ¾

Σαν γενικός κανόνας στα πλήρη όργανα των δ.ο. απαιτείται για την απαρτία η παρουσία της πλειοψηφίας των μελών γιατί αφήνεται στην ευθύνη κάθε κράτους μέλους να αποφασίσει αν θα είναι παρόν στην σύνοδο. Στα μη πλήρη μέλη όμως οι πλειοψηφίες απαρτίας είναι μεγαλύτερες.

ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

1. Σύνθεση και Αρμοδιότητες

α) ΠΛΗΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

Η σύνθεσή του πλήρες οργάνου της Συνέλευσης, δεν αποτελεί πρόβλημα εφόσον μετέχουν όλα τα κράτη μέλη κα μπορούν να προβληθούν όλες οι απόψεις .
Σπάνιες εξαιρέσεις: - Η αντιπροσώπευση της Σοβιετικής Ένωσης στον ΟΗΕ που είναι πολλαπλή

- Κάποιοι δ.ο. διαθέτουν δίπλα στο κύριο πλήρες όργανο και ένα δευτερεύον πλήρες όργανο. Το κύριο πλήρες όργανο αποτελείται από αντιπροσώπους υψηλοτάτου επιπέδου ενώ το δευτερεύον από κατωτέρου επιπέδου και έχει σκοπό είτε να προετοιμάζει τις εργασίες του κύριου οργάνου είτε να επιλύει ορισμένα προβλήματα πολιτικής φύσης για να ελαφρύνει το φόρτο εργασίας του 1ου.

Στην κατηγορία των πλήρων οργάνων υπάγονται οι Ειδικευμένες Συνελεύσεις οι οποίες απαρτίζονται για θέματα τεχνικού χαρακτήρα . Η δημιουργία τους οφείλεται στο ότι αν δεν υπήρχαν , η συζήτηση και η προετοιμασία θα γινόταν σε ειδικές επιτροπές, αλλά η απόφαση θα λαμβανόταν στη Συνέλευση έτσι ώστε να σπαταληθεί χρόνος.

Αρμοδιότητες: Εκτεταμένες και καθορίζονται συνήθως από την ιδρυτική συνθήκη. Οι αρμοδιότητες αυτές μπορούν να μεταβιβαστούν στο μη-πλήρες όργανο, με εξαίρεση ορισμένες αρμοδιότητες.
Ψηφίζει προϋπολογισμό
Εκλέγει τα μέλη του μη πλήρους οργάνου
Εκλέγει Γ.Γ. ή Πρόεδρο
Αποφασίζει για την είσοδο νέων μελών
Αποφασίζει για την αποβολή μελών
Εγκρίνει τη τροποποίηση του Καταστατικού Χάρτη

β) ΜΗ ΠΛΗΡΗ ΟΡΓΑΝΑ

1. Σύνθεση: Η αρχή της αντιπροσώπευσης των συμφερόντων. Ο αριθμός των μελών του Συμβουλίου προσδιορίζεται από την ανάγκη να υπάρχει μια αντιπροσωπευτικότητα σε σχέση με τη Συνέλευση , αφού οι εισηγήσεις του Συμβουλίου δεν θα μπορέσουν τελικά να υιοθετηθούν αν δεν εκφράζουν τις απόψεις της μεγάλης πλειοψηφίας, των μελών της Συνέλευσης. Συνήθως τα μέλη του εκτελεστικού Συμβουλίου αποτελούν το 1/3 , 1/5 του αριθμού των μελών της Γεν. Συνέλευσης.
2. Γεωγραφική αντιπροσώπευση: Προβλέπεται από πολλά καταστατικά, ότι το Συμβούλιο πρέπει να συγκροτείται με τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται μια δίκαιη γεωγραφική κατανομή -> Λόγος : Τα κράτη που ανήκουν στην ίδια γεωγραφική περιοχή έχουν κοινότητα συμφερόντων και ψηφίζουν συχνά κατά τον ίδιο τρόπο σε διάφορα θέματα -> Λήψη ορθότερων αποφάσεων.
   Ο όρος γεωγραφική αντιπροσώπευση, δεν συμπίπτει πάντοτε με την αυστηρή εννοιολογική του σημασία , και συνδυάζεται πολλές φορές με κάποια αντιπροσώπευση συμφερόντων πολιτικών. Υπάρχουν και μόνιμα μέλη στα

συμβούλια , επειδή είναι πολύ ισχυρά ή/και συνεισφέρουν στον προϋπολογισμό του δ.ο. πχ. ΟΗΕ 1946 για μέλη της Ανατολικής Ευρώπης-> Ελλάδα Τουρκία
Τέλος ορισμένα δε κράτη κατατάσσονται ανάλογα με το δ.ο. και τη χρονική στιγμή σε διαφορετική ομάδα πχ. Γιουγκοσλαβία

3. Η αντιπροσώπευση των ειδικών συμφερόντων: Κλασσική περίπτωση του επηρεασμού της σύνθεσης από ειδικά συμφέροντα πολιτικού χαρακτήρα αποτελεί η υιοθέτηση από τον Χάρτη του ΟΗΕ της ιδιότητας του μονίμου μέλους του Συμβουλίου Ασφαλείας για τα κράτη μέλη με την μεγαλύτερη επίδραση στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας .
Η ιδιότητα του μονίμου μέλους συνδέεται με το δικαίωμα της αρνησικυρίας-Βέτο.

Συμφέροντα πολιτικού – οικονομικού χαρακτήρα
Αντιθετα συμφέροντα
Ειδικά συμφέροντα

Αρμοδιότητες: Συμβουλίου
Εκτελεστικές αρμοδιότητες - > Είναι η προετοιμασία των εργασιών της Συνέλευσης και η εκτέλεση των αποφάσεων της, η συνέχιση των εργασιών του δ.ο. στο ενδιάμεσο των συνόδων η εξέταση των θεμάτων που απαιτούν κάποια δράση και η επίβλεψη της Γραμματείας και του προϋπολογισμού του οργανισμού
Η έκταση τους καθορίζεται από την ιδρυτική συνθήκη ή με την μεταβίβαση εξουσιών από τη Συνέλευση στο Συμβούλιο
Στους περισσότερους οργανισμούς συνυπάρχουν με τις κυβερνητικές αρμοδιότητες και συνδυάζονται σε διαφορετική αναλογία.

Κυβερνητικές αρμοδιότητες -> Ανάμεσα στις κυβερνητικές αρμοδιότητες είναι τα μέτρα που λαμβάνει το Συμβούλιο Ασφάλειας για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας και η εκλογή σε συνεργασία με τη Γενική Συνέλευση πολλών οργάνων του ΟΗΕ κοκ.

Γ] Τα επικουρικά όργανα
Είναι τα όργανα η ύπαρξη των οποίων δεν προβλέπεται από την ιδρυτική συνθήκη αλλά δημιουργούνται κατά τρόπο δευτερογενή από τα κύρια όργανα του δ.ο. για την εκπλήρωση της αποστολής τους.
Λαμβάνοντας υπόψη την πρακτική του ΟΗΕ μπορούμε να ταξινομήσουμε τα επικουρικά όργανα στις εξής κατηγορίες:
α) Επιτροπές μελέτης
β) Πολιτικές επιτροπές
γ) Όργανα με επιχειρησιακά καθήκοντα
Τα επικουρικά όργανα δεν πρέπει να συγχέονται με τους ειδικευμένους οργανισμούς και τα ειδικά όργανα

Πολλές φορές η δημιουργία τους προβλέπεται από την ιδρυτική συνθήκη άρθρο 7 παρ.2 Χαρτη ΟΗΕ

Ρόλος: Να επικουρεί τα κύρια όργανα του δ.ο. στην εκτέλεση της αποστολής τους. Ο επικουρικός αυτός χαρακτήρας καθορίζει ταυτόχρονα και τον χαρακτήρα των αποφάσεων τους.

-Δεν έχουν εξουσία λήψης απόφασης (εκτός για τα θέματα εσωτερικής τους λειτουργίας)
-Δεν μπορούν να κάνουν συστάσεις στα κράτη μέλη
- Δεν μπορούν να προχωρήσουν σε διαπραγματεύσεις με τα κράτη μελη (εκτός αν πει το κύριο όργανο)

Αρμοδιότητες:
-Ασκεί όσες αρμοδιότητες του μεταβιβάσει το κύριο όργανο (δευτερεύουσες και σημαντικές)
-όταν δεν υπάρχουν ρητές διατάξεις γίνεται δεκτό ότι αποκλείονται από τις αρμοδιότητες του επικουρικού οργάνου οι θεμελιώδεις λειτουργίες των κύριων οργάνων (# Πρόβλημα για τη θεσμική ισορροπία του δ.ο.)

Η ευθύνη παραμένει στο κύριο όργανο .

Η αυτονομία ορισμένων επικουρικών οργάνων ενισχύθηκε σημαντικά, με τη δυνατότητα αυτόνομης διαχίρισεις των πόρων τους στην προσφορά υπηρεσιών και την σύναψη σχέσεων (Unisef klp)

-Ορισμένα επικουρικά όργανα κατέκτησαν το δικαίωμα να ιδρύουν δικά τους βοηθητικά όργανα (επιτροπή Παλαιστινων από Γεν. Συνελευση ΟΗΕ)

Διάλυση: Διαλύονται με τον ίδιο τρόπο που ιδρύθηκαν , δλδ με την απόφαση του κύριου οργάνου , που τα ίδρυσε. Το κύριο όργανο μπορεί να ανακαλέσει αρμοδιότητες εξαίρεση πχ. Διοικητικό Δικαστήριο ΗΕ με Γενική Σύνελευση

Η λήψη αποφάσεων
Α) η διαδικασία
1. Πρωτοβουλία προτάσεων

Πρωτοβουλία προτάσεων για λήψη αποφάσεων κατά κανόνα τα κράτη
Εξαίρεση: Στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα , πρωτοβουλία έχει η Επιτροπή
-> Τα κράτη συμβουλεύονται άλλες κυβερνήσεις για να εξασφαλίσουν ψήφους.
->Οι επικεφαλείς της Γραμματείας μπορούν να κάνουν προτάσεις μόνο μέσα στο πλαίσιο εξουσιών που τους μεταβιβάστηκαν από τα κύρια όργανα (εξαίρεση πχ ΟΗΕ)
->Από το εσωτερικό του δ.ο. μπορούν κάποιες φορές να αναλάβουν πτωτοβουλία και όργανα που αποτελούνται από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.
-> Εξωτερικοί παράγοντες έχουν ορισμένες περιπτώσεις αυτό το δικαίωμα
->Παρατηρητές για τα θέματα δραστηριοτήτων τους στην ημερήσια διάταξη

2. Προετοιμασία και Συζήτηση

Η πρόταση για τη λήψη απόφασης σ ένα οποιοδήποτε θέμα δεν μπορεί να υποβληθεί στο αρμόδιο όργανο οποτεδήποτε.
Πολλοί δ.ο. προβλέπουν ότι καμιά πρόταση δεν μπορεί να συζητηθεί αν δεν έχει υποβληθεί τουλάχιστον την προηγούμενη μέρα της συζήτησης.
Συνήθως οι κυβερνητικές αντιπροσωπείες δεν υποβάλλουν λεπτομερείς προτάσεις για το θέμα που τους ενδιαφέρει και ζητούν από τα άλλα κράτη μέλη να εξετάσουν το θέμα σε άλλη συνεδρία ή να ασχοληθεί κάποια επιτροπή με το θέμα.
Στο ενδιάμεσο το κράτος προσπαθεί να επηρεάσει υπέρ της πρότασης άλλα κράτη μέλη.
Η ακριβής διατύπωση της πρότασης έχει εξαιρετική σημασία, γιατί κάθε φράση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έντονων συζητήσεων και να προσδιορίσουν πολλές φορές την τύχη της πρότασης.
Η διατύπωση γίνεται από τις επιτροπές που αποφασίζουν με απλή πλειοψηφία ποιες αλλαγές θα γίνουν στο κείμενο της πρότασης.
Η συζήτηση στο κύριο όργανο δεν γίνεται αμέσως μετά την υποβολή του κειμένου, αλλά χρειάζεται αμέσως μετά την υποβολή του κειμένου αλλά χρειάζεται να μεσολαβήσει ένα χρονικό διάστημα από 1 έτος μέχρι 30 ημέρες.
Εάν η πρόταση αφορά συγκεκριμένο θέμα της ημερήσιας διάταξης μπορεί να υποβληθεί την προηγούμενη ημέρα της συζήτησης.
Οι τροπολογίες πρέπει να κυκλοφορήσουν πριν από τη συζήτηση για να μελετηθούν από τα άλλα κράτη
Η διάρκεια της συζήτησης κυμαίνεται ανάλογα με το θέμα. Εάν υπάρχουν καταστατικές δεσμεύσεις όπως συμβαίνει με την ιδρυτική συνθήκη της ΕΟΚ , ο αριθμός των συναντήσεων αυξάνεται κατά τη διάρκεια της ημέρας και παρατείνεται η διάρκεια τους μ, μέχρις ότου βρεθεί κάποιος συμβιβασμός.

Πρακτικές Μεθόδοι Ψηφοφορίας
-Δι΄αντιστάσεως
-Ηλεκτρονικά μέσα (κουμπί)
-Μυστική ψηφοφορία
-Δ΄αλληλογραφίας

ΨΗΦΟΦΟΡΙΕΣ

Ο σχηματισμ΄ος της αυτόνομης βούλησης των δ.ο. πραγματοποιείται με τη λήψη απόφασης της οποίας το τελικό στάδιο είναι η ψηφοφορία (καταμέτρηση των ψήφων και την consensus)>

Α] Αρχή της Ομοφωνίας
Η ιδρυτική συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβλέπει ότι ορισμένα θέματα σημαντικής σημασίας αποφασίζονται με ομοφωνία , ενώ άλλα με απλή ή ενισχυμένη πλειοψηφία. Με τις Συμφωνίες του Λουξεμβούργου 1966, για τα σοβαρά συμφέροντα , η συζήτηση πρέπει να συνεχίζεται μέχρις ότου υπάρξει ομοφωνία.
Το 1986 με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη διαφοροποιούνται πλέον οι όροι.
Η αρχή της ομοφωνίας δεν επηρεάζεται από την αποχή στο Συμβούλιο της Ευρώπης, την ΚΟΜΕΚΟΝ, τη Beneleux , τον ΟΟΣΑ , ενώ στο ΝΑΤΟ οι αντιρρήσεις εκφραζόμενες στο τελικό κείμενο ως υποσημειώσεις , δεν παρεμποδίζουν τη λήψη αποφάσεων.

Β] Άλλες και Ενισχυμένες Πλειοψηφίες

Μετά το 1945 , η συντριπτική πλειοψηφία των δ.ο. υιοέτησε τη μέθοδο λήψης αποφάσεων με το πλειοψηφικο σύστημα . Η απλή πλειοψηφία υπάρχει όταν ψηφίζουν υπέρ της απόφασης το 50% +1 των μελών .
Η ενισχυμένη πλειοψηφία 50% + 1 < περισσότερα
Απόλυτη πλειοψηφία 50% +1 των ψήφων των μελών
Απαρτία = Δεν λείπει κανένας
Απλή πλειοψηφία = Λήψη απόφασης -> Θεματα διαδικασίας
Απόλυτη πλειοψηφία = Εκλογή μελών Διεθνούς Δικαστηριίου από τη Γεν. Συνέλευση και Συμβούλιο ασφαλείας ΟΗΕ.
Ενισχυμένη πλειοψηφία = Συμβούλιο Ευρώπης και Παγκόσμια Οργάνωση Μετεωρολογίας.

Στον ΟΗΕ και στην Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας δεν καθορίζεται με σαφήνεια ποια είναι τα σημαντικά θέματα.

Κατανεμημένες πλειοψηφίες : Στο Διεθνές Ταμείο για τη Γεωργική ανάπτυξη, η πλειοψηφία ανέρχεται στα 3/5 των εκφρασμένων ψήφων που περιλαμβάνουν όμως το ήμισυ τουλάχιστον των τριών μελών που το απαρτίζουν.

Αποχή και απουσία : Ο ψηφίζων δεν θέλει ούτε να υποστηρίξει ούτε να απορρίψει την πρότας. Η ψήδος αποχής υπολογίζεται για την απαρτία. Δεν εμποδίζει την εφαρμογή της αρχής της ομοφωνίας.
Λείπει καθ΄όλη τη διάρκεια ή στο τέλος . Ο απών δεν υπολογίζεται στην καταμέτρηση των παρόντων και ψηφιζόντων.

Πχ. 1950 Σοβιετική Ένωση . έλλειπε από τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου ασφαλείας διαμαρτυρόμενη για την αντιπροσώπευση της Κίνας στον ΟΗΕ από τον Τσουγκ Και Σεκ. Το Συμβούλιο Ασφαλείας πήρε 2 αποφάσεις ενώ απουσίαζε.
Η αποχή και η απουσία δεν είναι άσκηση Βέτο.

Η ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΗ ΨΗΦΟΣ

Η διάσκεψη για την Ασφάλεια και Συνεργασία στην Ευρώπη (Ελσίνκι 1975) εφαρμόζοντας το consensus , έδωσε τον ακόλουθο ορισμό:
Σημαίνει την απουσία οποιασήποτε αντίρρησης εκφρασμένης από έναν αντιπρόσωπο και παρουσιασμένη από αυτόν σαν να αποτελεί ένα εμπόδιο στην υιοθέτηση της εν λόγω απόφασης.
Πρόσφατο φαινόμενο διεθνούς ζωής
Εφαρμόζεται για θέματα διατήρησης της ειρήνης της ασφάλειας και διεθνή συνεργασία.
Δεν ήταν πρακτικό να ζητείται κάθε φορά από δεκάδες κράτης μέλη να ψηφίζουν το παραμικρό ζήτημα.
Η τυπική ψηφοφορία οδηγύσε σε εντάσεις και αντιθέσεις ανάμεσα στις Τριτοκοσμικές Χώρες
Χρησιμοποιήθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ
Οι ιδρυτικές συνθήκες των οργανισμών δεν προβλέπουν τη διαδικασία της consensus
Συνήθως περιέχεται στον εσωτερικό κανονισμό του οργνάνου ή εφαρμόζεται κατεθευθεία στην πρακτική.
Διαδικασία Εφαρμογής: Ο πρόεδρος του οργάνου , μπορεί να θεωρήσει ότι έχουν συμφωνήσει όλοι πάνω σε μια ορισμένη ύση , χωρίς να καταφύγει σε τυπική ψηφοφορία.
Στους διεθνείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς , ο Πρόεδρος του οργάνου , μπορεί να θεωρήσει ότι έχουν συμφωνήσει όλοι πάνω σε μια ορισμένη λύση, χωρίς να καταφύγει σε τυπική ψηφοφορία.
Στους διεθνείς χρηματοδοτικούς οργανισμούς , ο Πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να λαμβάνει πάντοτε υπόψη του τις ψήφους που εκπροσωπεί κάθε μέλος.
Όλα αλλάζουν αν ένα μέλος ζητήσει ρητά τυπική ψηφοφορία . Σημειώνεται στα πρακτικά η διαφωνία (πολιτική σημασία)
Στο consensus επιτρέπεται η διατύπωση επιφυλάξεων και αντιρρήσεων.
Νέα διεθνή οικονομικής τάξης θέματα-> Συμβιβασμός Τριτοκοσμικών χωρών με Αντεπτυγμένες χώρες
Πολιτικό παρά Νομικό στοιχείο.
Δεν έχει ιδιότητα γενικού κανόνα στο διεθνές δίκαιο.

Οι αποφάσεις δεσμευτικού χαρακτήρα των δ.ο.

Μια απόφαση είναι δεσμευτική αν με αυτή αλλάζει μια προηγούμενη νομική κατάσταση.

Α] Κανόνες Εσωτερικής Λειτουργίας:

Η εσωτερική λειτουργία του δ.ο. διέπεται από τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην ιδρυτική συνθήκη. Στην χωριστή κατηγορία κανόνα δικαίου που αποκαλείται εσωτερικό δίκαιο υιοθετούνται κανόνες για τις νέες ανάγκες ή συμπληρώσεις για τις ήδη υπάρχουσες. Περιλαμβάνει κανόνες που αφορούν τη διαδικασία , την εκλογή μελών, τον καθορισμό αρμοδιοτήτων κοκ. Για τις πράξεις που αφορούν την κανονική εισφορά των κρατών στον προϋπολογισμό του δ.ο. δεν υπάρχει αντίρρηση προς δεσμευτικότητα τους. Πρόβλημα υπάρχει μόνο στις έκτακτες δαπάνες του δ.ο.
Πχ. Γενική Συνέλευση ΟΗΕ άρθρο 28 Χάρτη. Τέλος τα κράτη μέλη του ΟΗΕ δεν είναι υποχρεωμένα να πληρώνουν έκτακτα έξοδα.

Β] Υποχρεωτικού Κανόνες για τα κράτη μέλη
Τέτοιες αποφάσεις λαμβάνονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ σχετικά με τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας.
Συνίστανται στη λήψη μέτρων καταναγκαστικής φύσης . Μπορούν να δεσμεύουν όχι μόνο τα κράτ μλελη αλλά και τα τρίτα κράτη . Παρόλο που είναι δεσμευτικές δεν εντάσσονται αυτόματα στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών και χρειάζεται να κυρωθούν με νόμο . Κατηγορία των δεσμευτικών αποφάσεων που βρίσκεται στις ιδρυτικές συνθήκες είναι οι «κατευθυντήριες οδηγίες» που δεσμεύουν τα μέλη κράτη μόνο ως προς το περιεχόμενο.
Δεν περιορίζουν άμεσα την εθνική κυριαρχία (όπως με τους κανονισμούς).
Επιτρέπεται σε ορισμένες περιπτώσεις η τροποποίηση διατάξεων από ορισμένους οργανισμούς πχ ΟΥΝΕΣΚΟ ή μέθοδοι βοηθείας.

Γ] Κανονισμοί

Είναι αποφάσεις που έιναι άμεσα δεμσευτικές και ισχύουν απευθείας στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών. Υπερεθνικοί οργανισμοί- Ευρωπαϊκές Κοινότητες.
Δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Κοινοτήτων και ισχύουν στο εσωτερικό των κρατών μελών 20 μέρες μετά τη δημοσίευση τους. Υπερισχύουν με τα νόμου. Πχ. Σύμφωνο των Ανδεών.

Ιδιαίτερη κατηγορία κανονισμών : παραδείγματα ειδικευμένων οργανισμών του συστήματος ΗΕ.
-Παγκόσμια οργάνωση υγείας
-Διεθνής οργανιρσμός πολιτικής αεροπορίας
-Παγκόσμια οργάνωση μετεωρολογίας

Οι αποφάσεις των ειδικευμένων οργανισμών , συγκρινόμενες από την άποψη της δεσμευτικής ισχύος, εμφανίζονται αρκετά αποδυναμωμένες καθώς ένα κράτος μέλος μπορεί να μην εφαρμόσει ορισμένες διατάξεις ή να τις δεχθεί με επιφυλάξεις.

Οι συστάσεις – Recommendations

-Δεν έχουν δεσμευτική ισχύ για τα κράτη μέλη
- Υποδεικνύουν ότι τα κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν μια ορισμένη συμπεριφορά πχ ΟΗΕ κάθε χρόνο – 400 συστάσεις
- Απευθύνονται στα κράτη μέλη ή σ άλλο όργανο του ίδιου οργανισμού
- Υποστηρίζεται ότι δεν πρέπει να δίνεται οποιαδήποτε σημασία στις συστάσεις , αλλά αυτή η αντίληψη δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα
- Σημαντική πολιτική ισχύ μπορεί να δώσει σε μια σύσταση η υποστήριξη της από όλες τις μεγάλες δυνάμεις.
- Σε ορισμένες περιπτώσεις αποκτά νομική δεσμευτικότητα : 1. Άμεσα δεσμευτική είναι μια σύσταση σε σχέση με τα όργανα που την υιοθέτησαν 2. Άλλοτε είναι έμμεση και προκύπτει από τις διακηρύξεις των δ.ο. πχ. Διακήρυξη ΓΣ του ΟΗΕ 1960 .
- Οι διακηρύξεις δεν είναι πάντα δεσμευτικές . Αποτελούν κάποιες φορές απλές συστάσεις.
- Παράδειγμα Νικαράγουα 1986
- Άρθρο 283 ΣΛΕΕ , οι συστάσεις και οι γνώμες δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα στα πλαίσια της ΕΕ # Υπόθεση Grimaldi 1989

Άγουρο Δίκαιο – Soft Law

Ανισότητα μεταπολεμική

71% πληθυσμού -> 3% παγκοσμίου εισοδήματος
84,6% παγκοσμίου πλούτου -> 8,1 % πληθυσμού

Άνιση ανταλλαγή -> προηγμένα βιομηχανικά κράτη
-> αναπτυσσόμενα βασικά προϊόντα

-> Η άνοδος του Τρίτου Κόσμου (μετά την αποικιοποίηση) έφερε συνειδητοποίηση της ανισότητας -> Αντικατάσταση νέο-φιλελεύθερης μεταπολεμικης οικονομικής τάξης -> Νέα διεθνή οικονομική τάξη

Αποφάσεις : 3201/5-v1 + 3202/5-v1 -> 1974

Κρίσιμο ερώτημα: Μια απόφαση της ΓΣ αποδεκ΄τη από την τεράστια πλειοψηφία των κρατών μελών μπορεί να θεμελιώσει ένα νέο υποχρεωτικό για όλους κανόνα δ.δ.;
Απάντηση: Η απάντηση δεν έχει απόλυτο χαρακτήρα

Michel Virally -> Βρισκόμαστε σε ένα δίκαιο που δεν έχει σχηματιστεί πλήρως.

Οι κανόνες του άγουρου δικαίου αποτελούν ένα ιδιαίτερο σώμα κανόνων που δείχνουν την κατεύθυνση που ενδεχομένως θα πάρει στο μέλλον το θετικό δίκαιο με τη μορφή διεθνούς σύμβασης ή εθιμικού κανόνα.
Το άγουρο δίκαιο έχει να παίξει σημαντικό ρόλο.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Ρόλος : Εκτελεστικός
Α] Ο επικεφαλής της Γραμματείας: Ανώτατος πολιτικός υπάλληλος
-Έχει συνήθως τον τίτλο του Γ.Γ. ή Γεν. Διευθυντή
-Σε άλλους δ.ο. για τον ορισμό του επικεφαλή χρειάζεται η συμφωνία 2 οργάνων (ΟΗΕ , ΟΥΝΕΣΚΟ, Κοκ)
-Εκτελεί: Χρέη Νόμιμου Εκπροσώπου
-Επιμελείται : Εκθέσεων & αναφορών
-Παρίσταται: για λογαριασμο΄ς του δ.ο.
-Εγγυάται : Τη λειτουργία του δ.ο.
-Όργανο διασύνδεσης και διαβούλευσης
-Χρόνος θητείας: Ποικίλει (ΟΗΕ – 5 χρόνια), δικαίωμα επανεκλογής
-Εκλογή : Υπήκοος κράτους μέλους (Δντ -> Πάντα ευρωπαίος)
Κοινωνική προέλευση
Πολιτικές και κοινωνικές αντιλήψεις

Β] Διεθνείς υπάλληλοι :Διεθνής πράκτορας ή διεθνής υπάλληλος

Αμειβόμενος υπάλληλος ή όχι
Μόνιμος τρόπος ή όχι
Ασκεί βοήθεια
Ασκεί μόνιμες διεθνής λειτουργίες
Όχι ειρηνευτικές ?
Κάθε πρόσωπο μέσω του οποίου δρα ο δ.ο.
Μέλη ειρηνευτικών δυνάμεων

Πρόσληψη: Διαγωνισμός ή τίτλοι υποψηφίων
Ορισμένοι εκλέγονται απευθείας από τον δ.ο.

Πάλη μεταξύ των κρατών. Για τις κατώτερες θέσεις η επίδραση των κυβερνήσεων είναι αισθητή. Πίεση ασκημένη στον Γραμματέα για την πρόσληψη ορισμένων προσώπων. Αίσθημα ανασφάλειας προσωπικού-> γραφειοκρατικοποίηση υπηρεσιακού μηχανισμού.

Νομικό καθεστώς:
2 παράγοντες – Ανάγκη προστασίας από αυθαιρεσίες και ανασφάλεια -> Συμβατικός χαρακτήρας
- Ανάγκη προσαρμογής υπηρεσίας στις μεταβαλλόμενες συνθήκες-> Κανονιστικός χαρακτήρας

Διεθνών υπάλληλος -> Συμβατική πράξη

Κανόνες : Καθορίζονται από τους κανόνες που θέτει η συνέλευση ή το συμβούλιο

Δικαιώματα : Προσδιορίζονται στην ιδρυτική συνθήκη
Στην συμφωνία έδρας
Στον εσωτερικό κανονισμό

Υποχρεώσεις:
Τήρηση ωραρίου εργασίας
Πολιτικές δραστηριότητες με εξαιρέσεις
Ασυμβίβαστο
Ακεραιότητα

Ανεξαρτησία: Θεμελιώδης αρχή καθεστώτος διεθνούς υπαλλήλου

Δικαίωμα: Συγκρότηση συνδικαλιστικής οργάνωσης
Απεργίας
Διοικητική προσφυγή

Προνόμια και ασυλίες: Προβλέπονται στις ιδρυτικές συνθήκες
Προσωπική ασυλία -> Σύλληψη , κράτηση , απέλαση. Δεν ισχύει αν είναι άσχετη με καθήκοντα
Ετεροδικία-> Δικαιοδοτική ασυλία -> πράξεις που έγιναν στη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους.
Φορολογικά προνόμια -> αφορούν μόνο το μισθό και άλλες χρηματικές απολαβές, όχι όμως φόρους για ακίνητα ή έμμεσους φόρους , κοινοτικούς

ΡΟΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Σύνθετες Λειτουργίες :

Γραμματειακές Δραστηριότητες -> Εξεύρεση αιθουσών, διερμηνείς , διευκολύνσεις , κράτηση πρακτικών
Προπαρασκευή Πολιτικών Αποφάσεων -> Συλλογή στοιχείων
Επαφές με κράτη μέλη -> Διατήρηση επαφών και ανταλλαγή εγγράφων
Εκτέλεση αποφάσεων -> υλοποίηση αποφάσεων, παροχές τεχνικής βοήθειας

Αντιπροσώπευση δ.ο. -> επικεφαλής της γραμματείας (συνήθως)
Αρμοδιότητες -> θεματοφύλακας Γ.Γ.
Αρμοδιότητα πρωτοβουλίας -> Σημαντικότερη

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

1. Εισφορές των κρατών μελών και ο προϋπολογισμός του δ.ο.
   Κύρια πηγή χρηματοδότησης : Εισφορές των κρατών μελών. Καταβάλλονται σε χρήμα. Υποχρέωση -> Πηγάζει από την ιδρυτικέ πράξη. Κατανομή – με οικονομική δυνατότητα.
   Παρατεταμένη καθυστέρηση-> Κύρωση – Αναστολή δικαιώματος ψήφου. Ρητή πρόβλεψη στην ιδρυτική συνθήκη

2. Εθελοντικές συνεισφορές
   Παράδειγμα -> Ιδρυτής CNN -1997 , Ted Turner δωρεά 1 δις , Ην.Εθνη

3. Η χρηματοδότηση μέσω ίδιων πόρων
   ΕΕ: Χρηματοδότηση του οργανισμού γίνεται με διαφορετικό τρόπο. Άρθρο 311 παρ. 2 ΣΛΕΕ -> ο προϋπολογισμός χρηματοδοτείται στο ακέραιο, από την επιφύλαξη των άλλων εσόδων από ίδιους πόρους.
   Πόροι: Τελωνειακοί δασμοί, γεωργικές εισφορές , ΦΠΑ μέρος κρατών μελών.

   ΤΕΛΟΣ ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ! <3